

JOULUKUUN KUVA

DECEMBER 1, 2014

Joulukuun kuva on jo kuuden vuoden takaiselta joulumatkaltamme – tämä näkymä San Marinon huipulla sijainneen hotellihuoneemme ikkunasta. Vietimme tuolloin [joulun Firenzessä](#) ja kävimme sieltä käsin vuokra-autolla myös [San Marinossa](#). Tähän autolla San Marinon huipulle liittyen myös hauska juttu GPS:n hyödyllisyydestä: päiväkävijät eivät saa, luvallisesti ainakaan, ajaa San Marinoon ylös asti ja niinpä poliisi pysäytti meidät ylöspäin kierros kierrokselta kiemurtelevan tien jossain mutkassa ja kertoi asiasta. Minä siihen hiukan hätääntyneenä, että GPS:mme käskee meidän jatkaa tuonne! Poliisi luovutti sitten nopeasti ja jatkoimme matkaa ylhäällä sijaitsevalle hotellillemme – ehkä oikeampi selitys olisi ollut, että olemme jäämässä yöksi ja meillä on hotellivaraus, mutta tuo selitys GPS:stä kelpasi tuolle poliisille.

Joulumatkoja emme viime vuosina ole kovin usein tehneet – Pirkon työt taloushallinnossa ovat usein pitäneet meidät vuodenvaihteen tiukasti kotona. Joulun 2012 vietimme kuitenkin [Karibian risteilyllä](#) ja myös [Intian matkamme vuonna 2007](#) sijoittui joulukuun.

Tänä vuonna olemme joulun kotimaassa – vaikka Pirkon sapatin takia mikä tahansa olisi mahdollista, mutta oltuamme juuri 5 viikkoa reissussa, niin tällä kertaa nyt kuitenkin näin.

(Jos haluaisit tuon kalenteri kuvan taustakuvaksi omalle tietokoneellesi, paina kuvassa hiiren vasenta näppäintä ja valitse Aseta taustakuvaksi tai Set as desktop background.)

KAIKKI KAMBODZASTA

DECEMBER 2, 2014

Punakhmerien hirmuteot ja pääkalloröykkiöt olivat lähes ainoa asia, jonka Kambodzasta entuudestaan tiesin.

Angkor Watin osaltakin täytyy tunnustaa, että olisin saattanut sijoittaa sen johonkin toiseenkin alueen maahan.

Phnom Penhin olisin saattanut tietokilpailukysymyksessä saada oikein maan pääkaupungiksi, mutta siinä se sitten olikin.

Näimme Phnom Phenissä kuningaon palatsin ja temppeleitä, mutta myös Mekong-jokea ja vierailut punakhmerien tekojen jäljillä pakottivat kertaamaan maan historiaa. Angkor Wat Siem Reapissä vaikutti niin suuruudellaan kuin iällään. Näimme myös välähdyksen maan nykyhetkeä: Hotellit olivat hyviä tai pitäisikö sanoa loistokkaita ja ruoka hyvää niin khmer- kuin länsimaisena versiona. Tapaamamme turismin parissa työskentelevät ihmiset olivat kaikki todella ystävällisiä ja osasivat vähintään hiukan englantia. Kaikin puolin niin vierailemisen arvoinen kuin vieraalle ystävällinen maa.

Victoria Angkor -hotelli

Matkan varrelta kirjoitin Kambodzasta seuraavat jutut:

- [Phnom Penh](#)
- [Angkorin jumalat](#) (Aulikki Oksasen sanoin)
- [Tonle Sap -järvellä](#)
- [You Buy Postcard, Sir](#) – tämä oli ehkä suosituin juttuni Kambodzasta!
- [Angkorin temppelit](#) (tänne lisäsin alueen kartan äskettäin)
- [Auringonnousun festareilla Angkor Watilla](#)

Jättäessämme paikallisoppaan Siem Reapin lentokentällä hän kiittää meitä ja kehottaa säilyttämään kaikki hyvät asiat – ja heittämään pois huonot. Vaikka eipä meille huonoja asioita Kambodzasta juuri mieleen tule – ellei nyt sitten yli 30 asteessa huitelevat

lämpötilat: kuumaa oli! Liikenne oli myös jalankulkijalle hiukan haasteellista, kadun yli pääsee vaan väkisin yrittämällä ja kaksipyöräisiä voi tulla yllättävistä suunnistakin, eli varovaisuus on tarpeen. Oppaamme toivoo meidän myös kertomaan ystävillemme Kambodzasta ja suosittelemaan sitä matkakohteeksi – olisin voinut vastata, että näin olemme jo tehneet!

Kambodza kuten Laoskin oli osa [marraskuista Aasian kierrostamme](#), joten matkan kustannuksia täytyy yrittää kaivaa halutessaan [koko matkan kustannusyhteenvedosta](#) – ja koska Kambodzan osuus siinä missä Laosinkin osuus oli osa Olympian suurta Indokiinan kiertomatkaa, sitä ei kovin hyvin pysty tekemään. Myös Kambodza oli, vielä Laosiakin vahvemmin, dollarimaa, joskin vaihtorahana saattaa joskus saada myös paikallista valuuttaa rieleitä. Hintataso lähinnä juomaostoksilla vaikutti samalta kuin Laosissa – kaupasta cokistölkin saa useimmiten alle dollarilla. Hedelmiä kadulta, vaikka ison pomelon samoin dollarilla. Oli muuten tosi työlästä pomelon kuoriminen työkaluna vaan tavallinen veitsi, ei siis terävä edes. En suosittelen olisivat hedelmäkojussa sen kuorineet, mutta jotenkin olin lukkiutunut ajatukseen, että kadulta saa ostaa vaan hedelmiä, jotka itse kuorii.

Lopuksi vielä [videolla lyhyt pätkä apsara-tanssijoiden esitystä](#), josta nautimme Siem Reapissä yhden illallisen jälkeen.

KAIKKI VIETNAMISTA

DECEMBER 3, 2014

Olympian oppaamme aloitti juttunsa useimpien meistä Vietnamin sotana tuntemasta sodasta toteamalla, että täällä puhumme Amerikan sodasta. Ja pariin otteeseen matkamme aikana oppaan kerratessa tapahtumia Vietnamissa vuosina 1955-1975 jollain lailla päällimmäiseksi tunteeksi tästä maasta ja kansasta jäi nuo voitot suurvalloista, vaikkakin raskain tappioin, niin Amerikan sodassa kuin hiukan myöhemmin sodassa Kiinaa vastaan.

Nyky-Vietnamin kaupunkien kaduilla liikenne soljuu kaaottisesti suuntaan ja toiseen – pääosalla kansaa on vielä kaksipyöräinen kulkuneuvo ja niitä on paljon – jo Hanoissa, mutta ihan erityisesti Ho Chi Minh Cityssä.

Katunmyyjillä on perinteiset kartionmuotoiset päähineet ja myytävät tavarat ovat laakeissa koreissa.

Hanoissa on vielä hiukan utuista ja Ho Chi Minh Cityyn verrattuna viileää (20 vs. 30 astetta marraskuun alussa).

Vietnamista kirjoitimme matkamme varrelta seuraavat jutut:

- [Halong Bay](#) – pistäytyminen lahdella hiukan liian “turistiretken” tyyliä
- [Hanoi](#)
- [Lukijatapaaminen Saigonissa](#) – maailma on yllättävän pieni!
- [Ho Chi Minh City – vai sittenkin Saigon](#)
- [Cu Chin tunnelit](#) – lisäretkenä myyty, mutta ehdottomasti näkemisen arvoiset

Myös Vietnam oli osa [marraskuista Aasian kierrosta](#), joten matkan kustannuksia täytyy yrittää kaivaa halutessaan [koko matkan kustannusyhteenvedosta](#) – ja koska Vietnaminkin osuus oli osa Olympian suurta Indokiinan kiertomatkaa, sitä ei kovin hyvin pysty tekemään.

Hintataso Vietnamissa oli edullinen – ainakin viiden tähden hotellin ulkopuolella. Esimerkkinä tästä vaikka Saigonissa uber-taksilla ajamamme muutama lyhyt matka, joiden veloitus oli luokka euro per matka. Tai Lassen ostama pieni puuvillainen kaulahuivi: 2 euroa.

100 MAAN TUOLLA PUOLEN – MINNE SEURAAVAKSI?

[DECEMBER 4, 2014 PSCHILDT 13 COMMENTS](#)

Päivitetty 2.4.2015 [yliviivamalla](#) jo tehdyt (tai varatut) kohteet!

Myönnän – viimeisen vuoden mittaan maabongaustavoitteet ovat ehkä himpun verran liikaakin ohjanneet matkailuamme, mutta kun ne kaikki – [kaikki Euroopan valtiot](#), [kaikki Euroopan TCC-alueet](#), [100 itsenäistä maata](#) – olivat jo niin houkuttelevan lähellä. Nyt nuo kaikki itsellemme asettamamme tavoitteet on saavutettu – mitä me nyt sitten teemme? Minne matkustaisimme? Poissa ovat rajoitteet, että kohteen pitäisi olla uusi maa tai alue, mutta huomaan silti ajattelevani helposti uusia kohteita, ei siksi, että niistä saisi pisteitä vaan siksi, että uusi ja tuntematon kiehtoo ...

Tein hiukan listaa vielä jäljellä olevista matkailuhaaveistamme:

Eurooppa

- ~~Grönlanti~~
- ~~Kazakhstan~~
- Mallorca – kyllä, tämäkin on meiltä vielä näkemättä!
- Kreetta – Spinalonga, Saari -televisiosarjan takia
- ~~Lissabon~~
- Amsterdam – yksi näitä Euroopan kaupunkeja, jossa emme ole aikoihin käyneet

Grönlanti, koska olemme käyneet Islannissa ja Huippuvuorilla, niin tämäkin voisi vielä olla mielenkiintoinen kesäkohde.

Kazakhstan, koska jollain määritelmillä sekin voidaan laskea Eurooppaan kuuluvaksi. Lissabon (ja Cascais) nostalgiatrippinä 1970-luvulle, jolloin isäni työskenteli täällä ja kävin siellä nuorena tyttönä pariinkin otteeseen, mutta sen jälkeen en ole tullut käyneeksi.

Afrikka

- Risteily Intian Valtamerellä: Seychellit, Mauritius, Reunion, Madagaskar
- Kenia, mahdollisesti samalla Uganda ja/tai Ruanda ja Zanzibar
- Okavangon suisto [Botswanassa](#), [samalla Namibiaa](#) enemmän

Pohjois-Amerikka

- [USA:n kansallispuistot](#) ja Las Vegas ja (uudelleen) Los Angeles ja San Fransiseo
- Kanadassa [Prince Edward Island](#), ehkä myös St. Pierre & Miguelon
- Hawaijillakin olisi kiva joskus käydä
- [Nantucketille haluaisin vielä joskus palata](#)

Keski- ja Etelä-Amerikka

- Costa Rica luontokohteena, Guatemala Tikalin takia
- sopivasti valitulla [Karibian risteilyllä](#) voisi vielä nähdä monta uutta saarta

Tällä suunnalla olisi myös Chitzen Itza – kun kaikki muut näistä [maailman seitsemästä ihmeestä](#) on tullut tsekattua, niin pitäisiköhän sitä vielä käydä tämäkin katsomassa ...

Aasia

- Bangkok ja Bali – kyllä, kumpikin on meiltä vielä näkemättä!
- Bhutan, Nepal ja ehkä samalla myös Myanmar
- Mongoliakin kenties

Kevättalvelle mahtuisi vielä yksi isompi matka, ehkä helmikuulle. Juuri nyt kiinnostavimmilta vaihtoehdoilta tuntuvat risteily Intian Valtamerellä tai matka USA:n kansallispuistoihin. Aasian kohteet ovat vähän poissa laskuista tältä kierrokselta, koska juuri sieltä palasimme. Keski- ja Etelä-Amerikkakin saanevat vielä odottaa, niiden vaihtoehdot eivät juuri nyt innosta riittävästi. Pääsiäismatkamme saattaa näiltä näkymin olla (blogi)työmatka, mutta kesää ja ehkä jopa ensi syksyäkin olisi jo kohta hyvä alkaa hahmottelemaan.

Mitä Sinä suosittelisit?

Oletko Sinä käynyt näissä kohteissa? Mitä suosittelisit ehdottomana ykköskohteena? Kumman valitsisit – risteilyn Intian Valtamerellä vai bussimatkan USA:n länsirannikolla? Vai haluaisitko nostaa listalle jotain, mitä emme ehkä ole ajatelleetkaan?

Emme lupaa noudattaa saamiamme ehdotuksia, mutta koska oikeasti seuraavaa matkaamme ei ole varattu, niin on ihan mahdollista, että juuri Sinä osaltasi vaikutat siihen, mihin se suuntautuu!

Tämä blogikirjoitus on osa [Instagram Travel Thursday](#) -tempausta, jonka järjestäjinä toimivat [Destination Unknown](#), [Kaukokaipuu](#) ja [Running With Wild Horses](#).

Jutun kuvat ovat myös [Meriharakan Instagramissa](#) – pari kuvaa kunkin maanosan osalta – kohteista, joissa jo olemme käyneet, eivät siis näistä vasta hennoista suunnitelmista. Jos olet Instagramissa, niin liitä Meriharakka seurattaviisi!

13 THOUGHTS ON “100 MAAN TUOLLA PUOLEN – MINNE SEURAAVAKSI?”

1. [Anna / Tämä matka-blogi](#)
[DECEMBER 4, 2014 AT 8:50 AM](#)

Itse lähtisin koska tahansa Guatemalaan. Sen verran hieno maa ja niin paljon nähtävää, että hiljaiseksi vetää.

Bussimatka ja USA eivät oikein kuulu samaan lauseeseen. Oma auto se olla pitää alla

2. **Anne | Metallia Matkassa**
DECEMBER 4, 2014 AT 9:54 AM

Nepal. Suosittelen Kaunis, edullinen ja Intiaan verrattuna ihanan rento ja rauhallinen. Sinne tosin kannattaa talvella/alkuvuodesta muistaa pakata lämmintä mukaan. Parempi olisi kai mennä syksyllä, kun ilmat viilenevät ja vuoret näkyvät parhaiten. Keväällä taas lämpötilat haittaavat näkymiä vuorille.

3. **Satu VW / Destination Unknown**
DECEMBER 4, 2014 AT 11:40 AM

Grönlanti on täällä vain haaveissa, mutta itsekin suosittelisin Nepalia tai Ugandaa. Nepalissa meloimme ja haikkasimme kuukauden päivät jo aivan liian kauan sitten, ja Ugandassa on tullut käytyä muutamaan otteeseen. Sielläkin tosin lähinnä melonnan merkeissä...

4. **Heidi / Auringon alla**
DECEMBER 4, 2014 AT 5:49 PM

Onnea 100 maan saavutuksesta! Kaikki listalla olevat kuulostavat mielenkiintoisille, ei varmaan voi mennä vikaan Ja etukäteenhän ei voi tietää, joten se on vaan "pakko" käydä kaikissa

5. **Marikaw**
DECEMBER 4, 2014 AT 6:15 PM

Veikkaan, että millään valinnalla ei voi mennä pieleen. valitsisin bussimatkan usassa, mutta olenkin ihan hurautunut jenkkeihin. Kansallispuistot eivät varmasti petä, itse ainakin rakastuin Yosemiteen.

6. **Riikka**
DECEMBER 5, 2014 AT 11:32 AM

Jos matkustatte Portugaliin, suosittelen käymään Portossa!

7. **Saana**
DECEMBER 5, 2014 AT 2:38 PM

Senegal! Mitään hillitöntä aktiviteettilomaa täällä ei saa vietettyä, mutta rantaa on paljon ja turisteja vähän.

8. **Pirkko**
DECEMBER 5, 2014 AT 3:17 PM

Kiitos kaikista ehdotuksista – siis tähän mennessä tulleista – lisääkin ehdotuksia saa tietysti edelleen tehdä!

Riikka – Portossa kävimme juuri syksyllä, tosin vain lyhyen pysähdyksen verran, mutta oli tosiaan vähintään käynnin arvoinen.

Saana – Länsi-Afrikan kierrämme nyt kuitenkin vielä toistaiseksi suht kaukaa, varmuuden vuoksi.

Grönlannin osalta melkein jo harkitsemme varausten tekemistä heinäkuulle.

Alkupalven matka on edelleen valitsematta – niitä USA:n kansallispuistoja mm. mietimme edelleen.

Anne ja Satu – Nepal kannattaa varmaan pitää listalla, mutta emme taida nyt ihan heti palata Aasiaan, kun sieltä juuri palasimme.

9. **Annika | travelloverblogi**

DECEMBER 6, 2014 AT 12:13 AM

Grönlantiin lähtisin takaisin koska vain, Uganda on hieno, Lissabon yksi Euroopan suosikkejani, Bangkokissa oma viehätöksensä. Unelmat tehty toteutettaviksi! Siitä vain, vaikka aakosjärjestyksessä!

10. **Kaukokaipuun Nella**

DECEMBER 6, 2014 AT 4:23 PM

Bangkok ja Lissabon, big up!

11. **Pirkko**

DECEMBER 7, 2014 AT 3:27 PM

Kiitos edelleen kommenteista – tähän nyt jo väliaikatiетona, että koska näihin aikoihin tarkoituksemme oli oikeasti tehdä päätöksiä alkuvuoden osalta, niin seuraavien kohteiden kanssa on tarkoitus edetä, eli vaikka varauksia ei ole vielä tehty, niin päätökset ovat näiden osalta jo nyt sitten tehty.

Tammikuussa Tukholmaan (Jeff Koons) – tämä ei kyllä ollut tällä listallakaan. Helmikuussa USA:n kansallispuistoihin, jos mahdumme vielä Albatrosin Willi Länsi -matkalle mukaan (Anna, halusimme helpon & valmiin vaihtoehdon, siksi tyydymme bussiin auton sijaan).

Heinäkuussa Grönlantiin – ja kieltämättä Annika, hehkutuksesi Grönlannista auttoi, vaikka toki koska edellisinä kesinä olemme käyneet Färsearilla ja Huippuvuorilla, niin se olisi muutenkin ollut jo aika luonteva vaihtoehto Suomen helteille

Jotain pienempääkin (vaikka Lissabon, Nella) varmaan kevätkaudelle vielä mahtuu, mutta yritetään nyt ensin kiinnittää nämä – ja pääsiäinen.

Palaan uuden postauksen merkeissä kunhan suunnitelmamme konkretisoituvat.

12. **Juha Viikki**

DECEMBER 8, 2014 AT 4:37 PM

Pohjois-Korea puuttui jostain syystä listaltasi. Kokemuksena se on sangen erikoinen erityisesti Arirangin aikaan.

Albatrossi näyttää lentävän Willin Lännen melkoisella vauhdilla.

13. **Pirkko**

DECEMBER 9, 2014 AT 4:55 PM

Kiitos kommentista Juha!

Pohjois-Koreaa on tosi moni meille suositellut, mutta vaikkakin se varmaan on ihan ainutlaatuinen, niin se ei ole meitä houkutellut, koska matkat siellä ovat käsittääksemme tiukkaan ohjattuja ja näet vaan sen mitä ryhmälle näytetään ja kuljet tasan sen ryhmän kanssa. Taidamme tyytyä Etelä-Koreaan – ja Pohjois-Koreasta loikanneiden ihmisten kirjoittamiin kirjoihin.

Albatrossin Willi Länsi on kieltämättä rankka reissu, mutta emme halunneet vuokrata autoa ja ajaa itse, joten lojutaan nyt sitten bussissa

KINABATANG -JOELLA

DECEMBER 5, 2014 PSCHILDT 4 COMMENTS

(Lisätty vihdoin kuviakin Kinabatang -joelta 5.12.2014 – julkaistu alunperin jo 24.11. paikan päältä.)

Kilpikonnasaaren jälkeen olivat vuorossa orangutangit – ensin Sepilokin orangutangikeskuksessa (Sepilok Rehabilitation Center) – ja myöhemmin myös yksi villi orangutangi Kinabatang-joen rannan puissa.

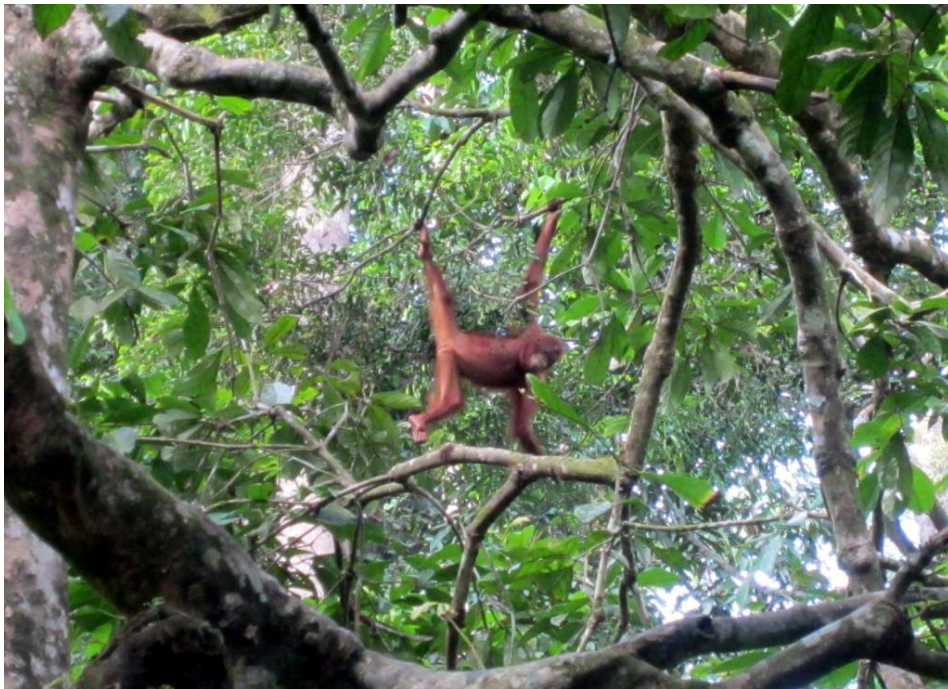
Orangutangikeskus sopeuttaa lemmikkeinä olleita orangutangeja takaisin luontoon. Nuoret orangutangit ovat kovin söpöjä, hyvin ihmislasten näköisiä, joten ihmiset ovat ottaneet niitä lemmikeiksi, mutta kun ne kymmenen vuoden jälkeen eivät enää ole pieniä ja söpöjä, ne hylätään. Tuolloin niillä ei kuitenkaan ole taitoja selvitä luonnossa ja jos ne jäävät omilleen, ne kuolevat. Keskus voi auttaa myös luonnossa orvoksi jääneitä orangutangeja – orangutangit kun ihmislasten kaltaisina eivät selviä yksin kovin nuorina. Keskus onnistuu palauttamaan n. 66% sinne tulevista orangutangeista luontoon.

Näimme orangutangeja parilla ruokintapaikalla sen verran läheltä, että saimme niistä muutaman kuvan, mutta ei niitä ihan helposti saa ruokintapaikaltakaan kameraan vangittua. Onneksi matkamuistomyymälä myy valmiitakin valokuvia!

Mielenkiintoinen yksityiskohta vierailuun liittyen oli tiukka ohjeistus siitä, että kameraa ja lompakkoa lukuunottamatta mitään ei pidä ottaa mukaansa ja niistäkin on syytä pitää tiukasti kiinni. Sekä orangutangit että alueella myös oleilevat apinat saattavat osua lähelle kulkuväyliä ja napata ainakin mahdolliset ruuat, aurinkovoiteet tai koko repun. Myös passeja ja kameroita on vuosien saatossa (keskus on juuri täyttänyt 50 vuotta) napattu ja legendan mukaan jollakin orangutangilla on jo oma iphonekin ...

Orangutangeista myöhemmin lisää tietoa hakiessani luin, että näitä keskuksia, joita on kolme Borneolla ja yksi Sumatralla pidetään hiukan kyseenalaisena tapana auttaa

orangutangeja – voisi olla parempi käyttää sama raha jo villinä elävien eläinten alueiden suojelemiseen, mutta toisaalta näitä orvoiksi jääviä eläimiä on edelleen, keskuksset tarjoavat ihmisille mahdollisuuden nähdä eläimiä ja oppia niistä lisää. Ja toki keskuksset keräävät turisteilta ison osan tarvitsemastaan rahoituksesta.

Sepilokista jatkamme Kinabatang-joelle, jossa vietimme seuraavat kaksi vuorokautta – yhden Abai Jungle Lodgessa ja toisen vielä kauempana joella Kinabatangan River Lodgessa. Joella liikumme pitemmät matkat nopealla veneellä, mutta illan ja aamun retket joelle eläimiä katsomaan tehdään pienemmällä jokiveneellä. Siinä missä kilpikonasaarella olimme oma kahden hengen ryhmämme niin täällä joukkomme koostuu kahdesta ruotsalaisesta lintuharrastajapariskunnasta, englantilaisesta pariskunnasta, joka pitää [majataloa Goalla](#) ja meistä. Kinabatang-joen lodget, nämä ainakin, ovat hiukan kilpikonasaaren majoitusta tasokkaampia – suihkun vesi saattaa olla kuumaakin, ajoittain. Ilmastoinnin tilalla on kattotuulettimet, mutta ihan hyvin niilläkin tuli toimeen.

Jokiretkillä näemme illalla apinoita, erityisesti isoja nenäapinoita (proboscis monkey) niiden etsiessä sopivaa puuta asettuakseen yöpuulle, joen partaalle, ollakseen turvassa pedoilta.

Nenäapinoiden lisäksi näemme myös pienempiä apinoita (macaques).

Lintuja on paljon, näimme ainakin valkoisia haikaroita jokaisessa joenmutkassa, useampia kuningaskalastajalajeja, dollarilinnun, drongon, mehiläissyöjiä. Sarvilinnut lentävät auringon laskiessa ylitsemme.

Pimeään tullenkaan emme palaa vielä takaisin vaan jatkamme, oppaamme löytää ihmeellisesti lintuja vielä pimeässä – ilmeisesti monet niistä ovat hyvin paikkauskollisia ja oppaamme tietää missä mikin lintu tapaa oleilla. Näemme mm. pöllön (fish owl) – ja jatkamme, tai erityisesti uudet ruotsalaiset ystävämme todella pitkillä putkillaan, jatkavat valokuvausta hakuvalon valokeilassa.

Palaamme lodgelle vasta kun on jo ihan pimeää. Tähtitaivas joella on mahtava täällä viidakossa, täysin pimeässä. Lopuksi oppaat näyttävät meille vielä joulupuunsa, ison puun joen partaalla, jossa tuikkivat sadat tulikärpäset, ihan kuin tähtitaivas jatkuisi jokeen asti. Lodgen vastarannalla olevasta kylästä kuuluvat iltarukouksen äänet, olemmehan islamilaisessa maassa.

Aamulla käymme joella katsomassa apinoita syömässä aamiaistaan jo ennen kuin itse syömme omamme. Jo edellisenä iltana nähtyjen eläinten ja lintujen lisäksi näimme pienen krokotiilin ja puussa oleilevan kyykäärmeen. Käymme myös pienellä järvellä, joka "päätyy" vesihyasinttimattoon. Sinisenä kukkivat vesihyasintit ovat kauniita, mutta aika hurjaa, jos niiden takia monet Borneonkin joista ovat kokonaan kuivuneet.

Lounaan syömme vastarannan kylässä: pääsemme hiukan näkemään elämää Malesian maaseudulla ja osallistumaan yhdessä kylälaisten kanssa puunistutusprojektiin. Kinabatangan-joen rannalla on nyt kaksi meidän istuttamaa sateenvarjopuuta (englantilainen nimi umbrella tree). Tavoitteena on pitää joen partaat metsäisinä, jotta apinat ja muut eläimistö säilyisi alueella myös jatkossa.

Kylässä ei ole sähköä, mutta aurinkopaneleita ja muutama generaattori – ja lastentarha, alakoulu ja moskeija. Ja lapsilla kannettava tietokone ja Nokian kännykkä, tosin sen ympärille on kerääntynyt lähes 10 lasta, joten ehkei ihan jokaisella.

Matkalla lodgelta toiselle näemme viidakkoretkemme ainoan villin orangutangiin – ja senkin vain puiden latvuksessa. Ovat kuulemma varovaisia eläimiä. Kinabatangan-lodgella olemme oikeastaan vaan yhden illan, mutta iltaretki läheiselle pienemmälle joenhaaralle näytti kuitenkin meille taas hiukan erilaisia maisemia. Apinalajit ovat samoja tälläkin joella, mutta lintuja näemme hiukan lisää, käärmekeulan ja

myrskyhaikaran. Näemme myös kivasti ison lähes lehdettömäksi syödyn puun latvuksen, johon oli asettunut kokonainen apinalauma yöpuulle.

Villi orangutangi Kinabatang -joella

Tällä pienellä joella vastaamme tulee myös useita muita jokiretkiveneitä – Subaun alue on selvästikin majoituskapasiteetiltaan isompi alue, vaikka samassa lodgessa meidän kanssa näin off-season asuu vain meidän seurueemme. Ja pääseehän Subauhin autollakin. Näimme joella myös kummallisen autolauttaviritelmän, jonka kyydissä oli muutama rekka ja ainakin yksi pakettiauto!

4 THOUGHTS ON “KINABATANG -JOELLA”

1. **Elina / Vaihda vapaalle**
[DECEMBER 7, 2014 AT 12:05 PM](#)

Kiitos! Eläinten ystävälle tämä oli erittäin mieluisa ja mielenkiintoinen postaus. Tuonne olisi hienoa päästä joskus käymään.

2. **Pirkko**
[DECEMBER 7, 2014 AT 12:53 PM](#)

Mukavaa Elina, jos pidit jutusta!

Hiukan myöhemmin – uskaltaisinko luvata, että viimeistään tammikuun puoleen väliin mennessä, palaan vielä Kinabatang -joelle kun käymme läpi kaikki ottamamme kuvat hiukan ensisilmäystä tarkemmin ja teemme niistä erilliset kuvakertomukset, usein per maa, mutta Malesian osalta saattaa hyvinkin olla, että Kinabatang -joki ansaitsee oman kuva-albuminsa.

Muita eläinaiheisia blogistamme löytyy esimerkiksi tässä hiukan vanhemmassa jutussa Botswanasta.

3. **Ville Tarhala**
[NOVEMBER 13, 2017 AT 10:17 PM EDIT](#)

Hei!

Ja kiitoksia matkakertomuksista. Helpottaa hyvinkin oman matkasuunnitelman tekemistä.

Meitä on neljä henkeä lähdössä vuodenvaihteeksi Borneoon ja päivän tai kahden Kinabatang-jokimatka kiinnostaisi Sepilokin visiitillämme. Kiinnostaisi kovinkin, että mistä otitte tuon retken ja mitä kaikkea siihen kuului?

4. **Pirkko**
[NOVEMBER 15, 2017 AT 8:42 AM EDIT](#)

Käyttämämme matkanjärjestäjät löytyvät tästä jutusta

<http://meriharakka.net/2014/11/29/5-viikkoa-aasiassa-milla-hinnalla/>

Olimme tyytyväisiä, vaikka ensin vähän hirvitti maksaa lentolippujen osuus aika kauan ennen matkaa, sillä valitsemamme paketti sisälsi myös lennot Kuala Lumpurista ja edelleen Bruneille asti. Surffasin tuolloin netissä kokemuksia tuosta toimijasta ja löysin sen verran positiivisia referenssejä, että uskalsin maksaa paketin ja tosiaan hyvin tuo tuolloin toimi.

MALESIASSA – MUTTEI KERTAANKAAN RANNALLA

DECEMBER 7, 2014 PSCHILDT 2 COMMENTS

Otsikoin yhteenvetojuttujamme [Etelä-Koreasta](#), [Laosista](#), [Kambodzasta](#) ja [Vietnamista](#) tyyliin Kaikki vaikka Vietnamista, vaikkemme tietenkään nähneet ja kokeneet kaikkea vierailemalla maassa muutamissa paikoissa muutamien päivien ajan – vaikka Olympian matkoilla paljon lyhyessä ajassa näkeekin! Malesian osalta en enää “uskaltanut” käyttää samanlaista otsikointia – Kuala Lumpurissa meitä laiskotti sen verran, että kävimme oikeastaan vaan Petronas Towerseissa, muutamassa eläinpuistossa ja muutamassa ostoskeskuksessa ja vaikkakin vietimme useamman päivän Sabahissa, Borneon itäosassa, niin sekin oli vaan osa Borneotakin, mm. Kota Kinabaluun teimme vain välilaskun emmekä nousseet Kinabalu-vuorelle.

Kuala Lumpur on varmaan monelle suomalaiselle tuttu ja Malesian rantakohteet Langkawilla vielä useammalle, mutta esimerkiksi Langkawin alueella me emme siis käyneet lainkaan. Langkawia kehutaan hienoksi rantakohteeksi, mutta me emme matkoillamme juuri rannoilla oleile, joten ei tuntunut tärkeältä käydä siellä. Jos juuri Langkawista olisit kiinnostunut, niin suomalaisissa matkablogeissa siitä ovat kirjoittaneetkin monetkin bloggajat – [tässä tulokset Kotona kaikkialla -blogin matkablogihauulla](#).

Hae suomalaisista matkablogeista!

Tämä räätälöity google-haku tekee haun seuraamiini n. 60 suomalaiseen matkailuun liittyvään blogiin, mukaanlukien omani. Lista haussa mukana olevista blogeista löytyy tuolta hakutulosten alta. – Jos jokin hyvä blogi puuttuu listalta, niin vinkkaa!

Vietnamin jälkeen Malesia tuntui erilaiselta – islamilaisuus näkyi elämässä vaikka Malesia onkin islamilaiseksi valtioksi hyvin suvaitsevainen. Pekonit poistuivat kuitenkin aamiaispöytien valikoimasta ja rukouskutsut muistuttivat islamilaisuudesta myös viidakossa Kinabatang -joella. Turistille Malesia on helppo maa, sillä entisen siirtomaaisännän kieli on edelleen maassa voimissaan.

Malesiasta kirjoitimme matkamme varrelta seuraavat jutut:

- [Pari päivää Kuala Lumpurissa](#)
- [Turtle Island](#)
- [Kinabatang-joella](#)

Malesian osuus marraskuisen Aasian kierroksemme kustannuksista koostuu Kuala Lumpurin muutamasta hotelliyöstä ja liikkumisesta Kuala Lumpurissa ja pakettina ostetusta Borneon ja Brunein osuudesta (josta taas Bruneita on vaikea erottaa kokonaisuudesta). Mutta jotain voi halutessaan yrittää kaivaa tästä kustannusyhteenvedosta.

Explore.my -sivuston *) kautta varaamaamme pakettiin olimme ihan tyytyväisiä – kaikki toimi tosi hyvin, vaikka etukäteen vähän hirvittikin maksaa koko paketti lentoineen, majoituksineen ja retkineen etukäteen: onkohan meitä kukaan sitten vastassa Sandakanin lentokentällä – mutta oppaamme Samuel oli meitä vastassa ja kaikki sujui juuri siten kun oli sovittu ja majoitukset olivat niin hyviä kun nyt pienellä “autiolla” saarella Filippiinien rajalla tai viidakossa joen rannalla voi odottaa. Lähes ainoa asia, jota voisivat parantaa, on, että olisivat etukäteen voineet muistuttaa, että jos

mahdollista viidakoon kannattaa pakata vain pienempi laukku mukaan ja jättää pääosa matkatavaroista Sandakaniin: nyt meillä oli mukana toinen isoista matkalaukuistamme – onneksi olimme sentään Kuala Lumpurissa lajitelleet tavaramme sitä ajatellen, että toinen matkalaukku avataan vasta kotimatkan alkaessa. Hyvin isokin laukku kulki veneissäkin, mutta jos olisimme etukäteen ajatelleet asiaa enemmän olisimme selvinneet kolmesta yöstä paljon vähemmälläkin tavaramäärällä.

**) Linkki poistettu, sillä ainakaan tällä samalla nimellä käyttämäämme toimistoa ei enää 19.2.2018 löydy netistä.*

2 THOUGHTS ON “MALESIASSA – MUTTEI KERTAAKAAN RANNALLA”

1. **Juuso Hämäläinen**
[AUGUST 15, 2016 AT 1:26 PM](#)

Jos ei ole meressä ja viidakossa käynyt Malesiassa ollessa niin ei ole käynyt Malesiassa.

2. **Pirkko**
[AUGUST 16, 2016 AT 9:11 AM](#)

Kiitos kommentistasi Juuso! Viidakko tuli sentään “hoidettua” Kinabatang -joella

PALAUTE OLYMPIALLE SUURI INDOKIINAN KIERTOMATKA -MATKASTA

[DECEMBER 8, 2014 PSCHILDT 2 COMMENTS](#)

Matkan Hanoista Ho Chi Minh Cityyn taitoimme [Olympian Suuren Indokiinan kiertomatkan ryhmässä](#) (linkki erilliseen kopioon matkan ohjelmasta, sillä eri aikoina tällä matkalla on hiukan erilainen ohjelma)Timo Monton opastamana. Aikaisemmilta Olympian matkoilta ([Tansania](#), [Etelä-Amerikka](#), [Victorian putoukset](#)) jo meille tutuksi tulleeseen tapaan näinä päivinä ei vapaa-ajan ongelmia ollut – useimmiten lähtö aamulla oli viimeistään klo 8 ja jos pakettiin kuulunut puolihoitoateria oli illallinen, niin hotellille palasimme vasta klo 21 tienoilla. Mutta tämänhän me tiesimme jo etukäteen – vastapainona sitten näimme nopeassa tahdissa paljon ja saimme paljon tietoa näkemistämme paikoista.

Hotellit

Hotellimme olivat järjestään hyviä – Olympian käyttämät hotellithan ovat pääosin viiden tähden hotelleja, joten niin niiden pitääkin olla. Asuimme eri kaupungeissa seuraavissa hotelleissa:

- Hanoi: [Hilton Opera Hanoi](#)
- Luang Prabang: [Le Palais Juliana](#)
- Vientiane: [Lao Plaza Hotel](#)
- Phnom Penh: [Himawari Hotel Apartments](#)
- Siem Reap: [Hotel Victoria Angkor Resort & Spa](#)
- Ho Chi Minh City: [New World Hotel](#)

Jos jotain ihan pientä urputtamista haluaisi hotelleista löytää, niin Luang Prabangissa olisi ehkä ollut mukava asua lähempänä keskustaa – ja sitä paitsi hotellihuoneessamme oli sen verran jotenkin homeinen haju, että kovin montaa vuorokautta siellä ei ehkä olisi ollut ihan terveellistä asua.

Vientianessa internet-yhteys huoneessa ei kuulunut hintaan – siitä olisi pitänyt maksaa erikseen – jotenkin olisi voinut toivoa, että jos 6 hotellista viidessä se kuului, niin tämän kuudennenkin osalta sen olisi voinut sisällyttää mukaan.

Phnom Penhin apartementos-hotellissa satuimme saamaan huoneiston, jossa oli myös pesukone (kaikki ryhmän jäsenet eivät sellaista saaneet – ja osa yksinmatkustavista jopa valitti liian isosta huoneistosta, jossa oli vähän kolkkoa yksin yöpyä) – me sen sijaan pitkään matkalla olevina olimme etenkin pesukoneeseen todella tyytyväisiä : miten voikin tavallinen kodinkone pienen tauon jälkeen ilahduttaa niin paljon!

Siem Reapin hotellia opas väitti Angkorin ja matkamme parhaaksi ja ainakin sikäli, että se oli ainoa hotelli, jossa aamiaisella oli tarjolla myös kuohuviiniä, niin väittäjä piti paikkansa!

Ho Chi Minh Cityssä olisimme ehkä toivoneet asuvamme lähempänä Saigon-jokea, jossa pääosa muista kaupungin hotelleista taisi sijaita.

Lennot

Lennot välillä Hanoi – Ho Chi Minh City olivat aikataulussa ja lentoajat olivat ihan hyviä – pahin aamu lennoissa meille osui vasta omatoimiosuudellamme Kuala Lumpurista Sandakaniin – Olympian kanssa ei kertaakaan tällä matkalla tarvinnut herätä klo 03 aamuyöstä – 05 kyllä jonkun kerran. Ja pitkiä lentojahan emme ryhmän kanssa lentäneetkään (Helsinki – Frankfurt – Hanoi ja Ho Chi Minh City – Frankfurt – Helsinki).

Retket ja opastus

Ohjelmasta eri kohteissa muutama kommentti – taas korostaen sitä, että pääosin olimme ehdottoman tyytyväisiä ja vaikka muutaman kehitysehdotuksenkin keksimme, niin kokonaisuus on jo nyt hyvä.

Hanoissa pidimme erityisesti polkupyörärika-ajelusta heti alkuun – emme ehkä kuitenkaan olisi itse tulleet sellaiselle lähteneeksi ja se oli hyvä tapa nähdä vanhan kaupungin kujia ja tutustua läheltä Hanoiin liikenteeseen! Myös vesinukketeatteri oli kiva. Halonginlahden retki jäi vähän tyngäksi – ehkä kannattaisi harkita, että voisiko tällä kiertomat kallakin toteuttaa Halonginlahteen tutustumisen yhden yön risteilyllä siellä?

Laosissa Mekong-joen risteilyn yhteydessä tekemämme kylävierailu, jonka alunperin kai piti olla kouluvierailu

ja jonka peruuntumisen takia sitten kävimme ensin yhdessä jokivarren kylässä ja sitten vielä erikseen iltapäivällä isossa orpokodissa oli hiukan vastenmielinen – nykyisin lasten etua korostavat matkailuun liittyvät ohjeet taitavat olla vahvasti sitä mieltä, että lapset eivät ole turistinähtävyys ja vihkojen tai kynien vieminen tässä tapauksessa reilusti alle kouluikäisille pienille lapsille ei tuntunut hyvältä. Jos orpokoteja haluaa tukea, niin tavarat pitäisi luovuttaa niitä ylläpitäville organisaatioille ilman lasten asettamista näytteille – ja parhaimmillaan pitäisi tukea lapsia heidän alkuperäisessä ympäristössään, ei vasta kun he päätyvät orpokotiin. Kaikki lapsethan näissä orpokodeissa ei ole orpoja vaan lapsia, joita heidän vanhemmillaan ei ole varaa pitää kotona. Phnom Penhissäkin tarjolla olleen kouluvierailun jätimme sitten jo osaltamme väliin – osa ryhmästä kävi katsomassa miten köyhille (?) lapsille hyväntekeväisyytenä (?) opetetaan aspara-tansseja.

Siem Reapissä ihmettelimme, että kun ensimmäisenä aamuna lähdimme retkelle klo 6, niin miksi lähtö ei voinut olla klo 5:15, jolloin siihen olisi voinut sisällyttää auringonnousun Angkor Watilla – “jouduimme” sitten tekemään tämän retken omatoimisesti viimeisenä Siem Reapin aamunamme, mutta onneksi siihen silloin jäi aikaa. Angkorin alueen osalta olisimme myös kaivanneet temppelialueen karttaa – mieluiten sellaista monistetta, johon olisi merkitty miten olemme niitä milläkin retkillä kiertämässä ja jossa olisi ollut temppelien nimet nähtävissä kirjoitettuna. Nyt monet tuntuivat vähän kyselevän, että missä me nyt olimme ja/tai mihin me nyt olemme menossa.

Yleisemminkin olisi ehkä voinut tarkemmin edes päivän aluksi, mieluummin edellisenä päivänä, kertoa päivän kulusta, joissain tilanteissa vaikka kartan/monisteen tukemana.

Ho Chi Minh Cityssä, matkan lopussa, aloimme jo hiukan väsyä oppaan “säätövinkkeihin” – voisi kuvitella, että ihmiset, jotka matkustavat Olympian matkojen hintaluokassa eivät halua matkustaa montaa kilometriä tiettyyn kauppaan tai tietylle markkinapaikalle saadakseen vietnamilaista kahvia hiukan halvemmalla. Myös Kambodzassa opas huolehti kovasti rahoistamme, niistä hyvin hyvin pienistä summista, jotka kuuluivat veden tai oluen ostamiseen ja kävelytti meidät helteessä hiukan kauemmas hiukan isompaan markettiin, josta oluen sai 10 senttiä halvemmalla kuin vähän lähempää. Ehkä olisi myös saanut sen kambodzalaisen pippurin hiukan halvemmalla .. Onnistuimme myös melkein kyllästyksiin asti kuulemaan miten se edullinen mango pitäisi matkatavaroihin pakata (sanomalehteen, ei muovipussiin) ja missä se lounaskeitto pitäisi nauttia.

Toki opas kaikki nämä jutut sai kertoa, ja toinenkin kerta oli varmaan hyvää kertausta, jos joku ei kuullut ensimmäisellä kerralla, mutta viidennellä kerralla alkoi jo vähän nyppiä ...
Mutta toki pääosa oppaan jutuista olivat oikein hyviä – erityisesti arvostin muutaman

aiheeseen liittyvän runon lukemista kohteesta toiseen siirtyessämme ja tarkkoja tietoja hänen referoimistaan lehtijutuista, jolloin ne saattoi myöhemmin etsiä vielä myöhemmin uudelleen luettavakseen Helsingin Sanomien arkistoistakin.

Ho Chi Minh Cityssä, jossa hiukan ehdimme liikkua omin päinkin jäimme myös pohtimaan, että halusiko opas jotenkin erityisesti korostaa kaupungin vanhaa ilmettä ohittamalla kokonaan hienommat putiikkikadut. Ei niin, että olisimme tarvinneet niitä putiikkeja sen enempää kuin markkinoitakaan, mutta molempien näyttäminen olisi antanut kaupungista monipuolisemman kuvan – ei Saigon ole pelkkää kaaosta.

Tahti retkillä koko matkan ajan oli ehkä hiukan tiukka – jos halusit kuulla oppaan jutut, niin valokuvien ottamiseen ei oikein jäänyt aikaa – jos taas hait parempia kuvakulmia hetken, niin sitten jäi osa oppaan jutuista kuulematta. Erityisesti tämä vaivasi vierailua Kuoleman kentillä Phnom Penhissä ja Angkor Thomin alueelle todella juosten tehtyä iltaretkeä.

Mutta – kokonaisuutena reitti ja retket kohteissa muodostivat hyvän kokonaisuuden – aloitus Hanoista, hiukan viileämmästä ilmastosta ja Angkor Wat, tietynlainen matkan kohokohta vasta lähellä sen loppua – ihan nappiin!

Ateriat

Pakettiin kuului myös puolihoitoateriat, vähän vaihdellen, välillä lounas, välillä illallinen – useimmiten siten, että niinä päivinä kun päivällä oli lento, niin yhteinen ateria oli vasta illalla. Pääosalla aterioista ruoka oli paikallista – kuten kuuluukin, toki perehtyminen ruokakulttuurin on osa maahan ja sen kulttuuriin perehtymistä – mutta tietysti, kun millään aterialla ei päässyt itse tekemään valintoja, niin niiden olisi ehkä toivonut olevan vielä vaihtelevampia. Muutaman aterian nautimme länsimaalaista ruokaa tarjoavissa ravintoloissa ja ryhmän reaktioista päätellen näitä vaihtoehtoja olisi ehkä

voinut olla muutama enemmänkin sentään yli kahden viikon matkalla. Samoin buffet-tyyppisiä lounaita oli tarjolla vain muutama – niitäkin olisi ehkä voinut olla useampi, sillä tarjoavathan ne jokaiselle mahdollisuuden itse valita haluamansa vaihtoehdot. Phnom Penhissä opas tarjosi meillä lisäretkenä mahdollisuutta iltaristeilyyn Mekong-joella ja vierailua Foreign Correspondents Clubilla – retkenä ihan kiva ja kaikki siihen osallistuivatkin, mutta valitettavasti kyseisenä päivänä ei ollut lainkaan mahdollisuutta lounaaseen, joka verotti sitten hiukan tästä retkestä nauttimista: ehkä vaikka laivalle Mekong-joella olisi saanut järjestettyä jotain pientä purtavaa ihmisten pahimpaan nälkään?

Myyntipalvelu

Olympian myyntipalvelu Suomessa toimi loistavasti – tämä on toinen kerta, kun olemme osallistuneet Olympian matkalle siten, että olemme matkan loppuun, tai kuten tässä tapauksessa alkuun ja loppuun lisänneet omaa ohjelmaamme ja Olympia on mukavasti joutanut tähän. Myyntipalvelun Jaana Kauppinen ansaitsee ihan erityismaininnan palvelemisestamme erityisjärjestelyymme liittyvien kysymysten osalta ja vielä siitä huolehtimisesta, että olemme saaneet kaikki lentomme varattua (vain Luang Prabang – Vientiane) tuli sopimuksemme mukaisesti Olympian kautta.

Yhteenveto

Yhteenvetona – kuten jo etukäteen kokemuksesta tiesimme, matkamme Olympia -osuus oli rankka, mutta hyvin toteutettu ja antoisa, joten hyvinkin saatamme taas joskus, kun valitsemamme kohde ja Olympian tarjonta ja aikataulumme kohtaavat, osallistua vielä viidennellekin Olympian matkalle. Tähtiluokituksella 1-5 tähteä ainakin 4 tähteä Olympialle!

Matkajuttuja

Lisää tästä Olympian matkasta voit halutessasi lukea blogistamme:

- [Kaikki Vietnamista](#)
- [Kaikki Laosista](#)
- [Kaikki Kambodzasta](#)

ja samalla matkalla kävimme ennen Olympian osuutta Etelä-Koreassa ja sen jälkeen vielä Malesiassa ja Bruneissa:

- [Kaikki Etelä-Koreasta](#)
- [Malesiassa – muttei kertaakaan rannalla](#)
- [Brunein sulttaanin vieraana](#)

Lisäksi kokosimme yhteenvedon matkan kustannuksista:

- [Viisi viikkoa Aasiassa – millä hinnalla](#)

Ja toki blogistamme löytyy juttuja monesta muustakin maailman maasta – tulihan meille kummallekin tällä kierroksella [100 itsenäistä maata täyteen!](#)

2 THOUGHTS ON “PALAUTE OLYMPIALLE SUURI INDOKIINAN KIERTOMATKA -MATKASTA”

1. **Antero**
[DECEMBER 15, 2014 AT 3:34 PM](#)

Hei!

Kiitos arvioinnista, olen lähdössä tälle Olympian matkalle maaliskuun alussa.

Rauhallista Joulua ja Antoisaa Uutta Vuotta.

1. **Pirkko**

DECEMBER 17, 2014 AT 5:57 PM

Kiitos! Hyvää Joulua ja Onnellista Uutta Vuotta myös Sinulle! Jos Sinulle tulee mieleen jotain kysyttävää vielä ennen maaliskuuta, niin palaa ihmeessä asiaan. Pirkko (ja Lasse)

SOULISTA SINGAPOREEN – LINKIT KAIKKIIN JUTTUIHIN

DECEMBER 9, 2014

Vaikkakin matkustamme paljon, niin matkoja, jotka ovat pitempiä kuin sanotaan nyt vaikka 20 vuorokautta olemme kuitenkin tehneet vain kaksi – tämän syksyn Aasian kierroksen ja viime syksynä tekemämme [maailmanympärimatkan](#).

Ja vaikkakin tämä syksyinen Aasian kierroksemme jollekin saattaa tuntua satunnaiselta kokoelmalta Aasian maita, niin se oli meille kuitenkin kokonaisuus, jota suunniteltiin yhtenä kokonaisuutena ja sen myötä haluan "lopuksi" koota myös täällä blogissa vielä sisällysluettelon kaikesta kirjoittamastamme.

Jutut on nyt (?) kirjoitettu (tai jos vielä kehitän lisää näkökulmia tähän reissuun, niin lisään ne sitten tännekin). Matkan kuvia emme vielä ole ehtineet käsitellä kuin päällisin puolin, eli Picasa-kuva-albumeja matkasta on vielä tulossa. Lisään niihin linkit tähän juttuun kunhan ne valmistuvat (ja nostan tätä juttua blogissa uusimmaksi sitten aina siinä vaiheessa).

(Kaikki linkit tässä jutussa on toteutettu siten, että ne eivät avaa selaimessa uutta ikkunaa – eli jos haluat lukea juttuja yksi kerrallaan ja palata aina tähän listaan, niin palaa takaisin selaimen takaisin painikkeella.)

- [Kaikki Etelä-Koreasta](#)
 - [Tervetuloa lennolle AY041 Souliin](#)
 - [Kävelykierros \(tai pari\) Soulissa](#)
 - [Jejun saarella](#)
 - [Pohjois-Korean rajalla](#)
 - [Korealaista ruokaa ja Korea blogeissa](#)
 - [Soul metrolla, bussilla, taksilla – ja kävellen](#)
- [Kaikki Vietnamista](#)
 - [Halong Bay](#)
 - [Hanoi](#)
 - [Lukijatapaaminen Saigonissa](#)
 - [Ho Chi Minh City – vai sittenkin Saigon](#)
 - [Cu Chin tunnelit](#)
- [Kaikki Laosista](#)

- [Luang Prabang](#)
- [Mekong-joelta Vientianeen](#)
- [Kaikki Kambodzasta](#)
 - [Phnom Penh](#)
 - [Angkorin jumalat](#)
 - [Tonle Sap -järvellä](#)
 - [You Buy Postcard, Sir](#)
 - [Angkorin temppelit](#)
 - [Auringonnousun festareilla Angkor Watilla](#)
- [Malesiassa – muttei kertaakaan rannalla](#)
 - [Pari päivää Kuala Lumpurissa](#)
 - [Turtle Island](#)
 - [Kinabatang-joella](#)
- [Brunein sulttaanin vieraana](#)

Lisäksi kokosimme yhteenvedon matkan kustannuksista:

- [Viisi viikkoa Aasiassa – millä hinnalla](#)

Olympialle, joka vastasi järjestelyistä kolmen maan osalta, kirjoitimme avoimen palautteen:

- [Palaute Olympia kaukomatkatoimiston Suuri Indokiinan kiertomatka - matkasta](#)

Muita matkajuttuja tämän matkan tiimoilta:

- [Hienoja auringonlaskuja](#) Soulissa, Laosissa ja Malesiassa
- [Uber-taksilla Vietnamissa ja Malesiassa](#)
- [Muistoja Aasiasta](#) (matkamunistot tältä matkalta)
- [Lapset eivät ole nähtävyyksiä](#)

Matkan suunnittelusta kirjoitin heinä-lokakuussa:

- [32 vuorokautta reissussa – mitä otan mukaan](#)
- [Soulista Singaporeen](#)
- [Suuria suunnitelmia – yksityiskohdat täsmentyvät](#)
- [Suuria suunnitelmia](#)

Ensimmäiset matkaan liittyvät varaukset teimme kesäkuun lopulla, melko tarkkaan 5 kuukautta ennen lähtöä.

Lopuksi täytyy vielä hehkuttaa, että juuri tällä matkalla meille molemmille tuli [100 itsenäistä maata täyteen!](#)

VUODEN 2015 ENSIMMÄISET MATKAT

DECEMBER 10, 2014 PSCHILDT 8 COMMENTS

Vielä viikko sitten kootessani uutta [matkailuideoita-listaa](#) meillä ei todellakaan ollut yhden yhtä lentoa varattuna – siinä missä viikonlopun mittaan muita matkabloggaajia ja maailmanmatkaajia tavatessamme keskusteluissa kävi ilmi, että näissä porukoissa on jopa ihmisiä, joilla voi olla vaikka 40 lentoa varattuna eteenpäin!

No nyt on meilläkin, 6 lentoa varattua – tosin “vaan” kaksi matkaa, sillä [Albatrosin Willi Länsi -matkan](#) lennot Los Angelesiin ja takaisin kulkevat Frankfurtin kautta.

Valitsimme sitten helmikuun pitkäksi matkaksi kuitenkin tämän – vaikka siksi, että se tuntui hyvin erilaiselta kuin edellinen matkamme Aasiaan ja risteilylomaa “säästämme” ehkä kuitenkin vielä johonkin tulevaan aikaan, kun emme ehkä enää jaksata rehjata bussilla USA:ssa neljän osavaltion aluetta kahden viikon ajan.

Kun kirjoitin [vanhempieni roadtripistä tällä mantereella 50-luvulla](#) saimme muutamia kommentteja, että toistakaa se tai ainakin osa siitä, ja ehkä tämä on nyt sitäkin, reitti näiden osavaltioiden alueella on hyvin samanlainen vanhempieni reitin kanssa –

helmikuun matkan valmisteluna taidankin paneutua isäni päiväkirjoihin noilta ajoilta vielä tarkemmin.

Amerikan matkan varaaminen juuri tämän viikon maanantaina osui hienosti kohdalleen sikäli, että samaisena maanantaina minulla oli tilaisuus vierailla USA:n lähetystön innovaatiokeskuksessa kun [50 State Puzzle](#)-blogin Ulla ja Kirsi olivat kutsuneet muita matkabloggaajia kylään.

Paikalla oli 18 matkabloggaajaa ja Tiiu Särkijärvi kertomasta fanifiktiosta (aihe, josta en aikaisemmin ollut koskaan kuullutkaan) ja [Jyrki69](#) kertomassa kokemuksistaan sen kohteena olemisesta.

[Wikipedia määrittelee fanifiktion näin:](#)

Fanifiktio on fanien tuottamaa fiktiivistä tekstiä, jossa lähtökohtana on käytetty jotakin populaarikulttuurin tuotetta, kuten televisiosarjaa, elokuvaa, kirjaa, sarjakuvaa tai julkisuuden henkilöitä. Fanifiktio-materiaalissa alkuperäistekstin juonta, genreä ja näkökulmaa on yleensä muokattu tai laajennettu.

Tiiu Särkijärvi leikittely myös idealla, että joku voisi alkaa kirjoittaa fanifiktiota jostain bloggaajasta. Jyrki69:n kokemuksia sellaisen kohteena olemisesta tuli kyllä sellainen olo, että toivottavasti ei!

Mutta muita matkabloggaajia oli kyllä mukava tavata ja pieni kierros USA:n lähetystön innovaatiokeskuksessa oli ihan mielenkiintoinen.

Saimme myös [Lapsiperheen matkat -blogia](#) pitävän Inna-Pirjetan kertomana lisää tietoa tammikuun Matkamessuista. Messuilla on muuten sunnuntaina 18.1.2015 tiedossa loistava luento otsikolla **Matkalla kaikkialle - maabongarin maailma**. Luentoa en kyllä ole vielä kasannut, mutta pakkohan siitä on tulla loistava! Ja tuota [50 State Puzzle](#)-blogia tulee kyllä varmasti luettua vielä useaan otteeseen ennen helmikuun reissua!

Niin, ja ne toiset 2 lentoa ovat “vaan” Tukholmaan ja takaisin tammikuun alussa. Tarkoituksena käydä katsastamassa Jeff Koonsia ja ehkä Abba-museokin – ja tavata siellä asuvia sukulaisia.

8 THOUGHTS ON “VUODEN 2015 ENSIMMÄISET MATKAT”

1. **Ulla**

[DECEMBER 10, 2014 AT 2:51 PM](#)

Olipa kiva raportti suurlähetystöstä! Mukavaa, että tulit paikalle ja ai että teidän tuleva roadtrip vaikuttaa huippuhyvälle. Innolla jään odottelemaan postauksia!

2. **Veera Bianca**

[DECEMBER 10, 2014 AT 6:57 PM](#)

Vau mitä reissukohteita luvassa, vaikuttaa mielenkiintoiselta! Olipa kiva ilta kyllä maanantaina, oli hauska nähdä

3. **Pirkko**

[DECEMBER 11, 2014 AT 9:27 AM](#)

Kiitos kommentteista – ja tosiaan, lisää näistäkin reissuista sitten kunhan päästään toteutusvaiheeseen asti!

4. **Maarit**

[DECEMBER 12, 2014 AT 5:51 PM](#)

Onpas teillä melkein samanlainen reissu suunniteltuna millainen me tehtiin juuri tänä syksynä! Uskon että tulee mahtava matka!

5. **Pirkko**

[DECEMBER 12, 2014 AT 8:30 PM](#)

Vielä tuohon lähetystövierailuun liittyen – jos haluaisit siitä lukea ja “nähdä” enemmän, niin käy Panun matkat -blogissa lukemassa [Panun juttua samaisesta illasta!](#)

6. **Pirkko**

[DECEMBER 14, 2014 AT 12:22 PM](#)

Kiitos Maarit kommentista – kun olit ystävällisesti laittanut tuohon myös blogisi osoitteen, niin täytyypä ennen reissua käydä katsomassa vähän sieltäkin vinkkejä, että mitä kannattaisi nähdä (ja kuvata!)

7. **Lucky Traveller Merja**

[JANUARY 9, 2015 AT 9:02 PM](#)

Sinulla on näköjään vähän sama näkemys risteilyistä kuin minulla eli sitten vasta, kun kunto ei muuhun riitä!

8. **Pirkko**

[JANUARY 11, 2015 AT 7:39 PM](#)

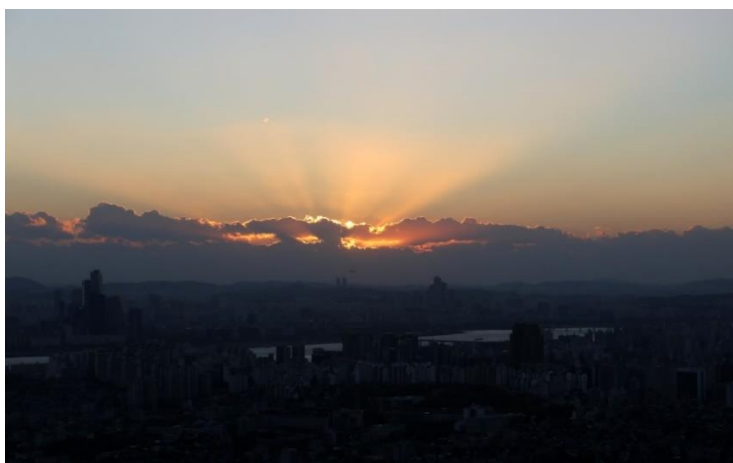
Juu, vaikka risteilyillä käy tietysti paljon nuorempaakin väkeä, niin jotenkin sitkeässä meilläkin on mielikuva siitä, että sitten jos ei muuten matkailla enää oikein jaksa, niin laivalla kyllä pärjäisi vielä sittenkin, joten tehdään nämä muut matkat nyt tässä ensin

AURINGONLASKUJA

[DECEMBER 12, 2014 PSCHILDT 4 COMMENTS](#)

Aasian matkallamme meillä oli useammassa paikassa tilaisuus ihailla auringonlaskua – ja tartuimme jokaiseen näistä tilaisuuksista, vaikka Olympian ryhmän kanssa liikkeessamme joku ryhmästäimme, raskaan päivän jälkeen, varmaan hiukan väsyneenä, totesikin, että miksi lähtisin katsomaan auringonlaskua – joka iltahan se laskee.

Joulukuisessa Espossa tällaisia maisemia ei ihan joka ilta näe, joten en malttanut olla palaamatta vielä näihin omana kokonaisuutenaan:

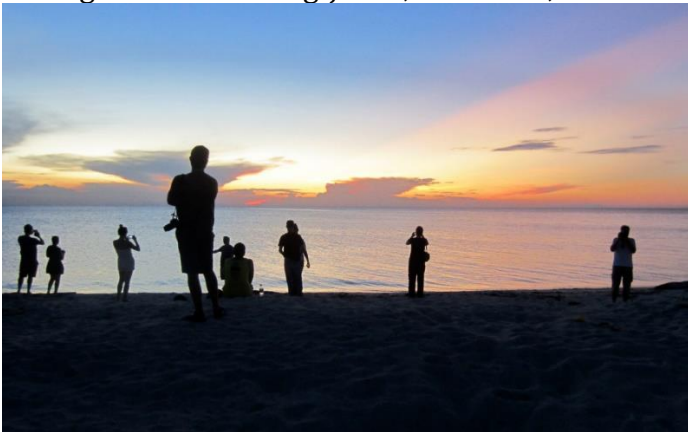
Auringonlasku Soul Towerin juurelta Etelä-Koreassa

Auringonlasku Luang Prabangissa, Laosissa

Auringonlasku Mekong-joella, Vientiane, Laos

Auringonlasku Seligan Islandilla, Borneolla, Filippiinien rajalla

Auringonlasku Kinabatang-joella, Borneo, Malesia

Ja lopuksi vielä [linkki tämän jutun innoittaneeseen Wildjunktet -matkablogin juttuun hienoimmista auringonlaskuista maailmalla](#). Siellä on se Angkor Watkin, josta meillä ei ole auringonlaskukuvaa, mutta [auringonnousukuvia kylläkin](#). Ja noista muista Wildjunktin hienoimmiksi arvioimista auringonlaskuista, myös tuon auringonlaskun maiseman Okavangon deltalla haluaisin kyllä vielä joskus nähdä.

4 THOUGHTS ON “AURINGONLASKUJA”

1. **Pirkko**

[DECEMBER 12, 2014 AT 8:13 PM](#)

Tarkemmin ajatellen, niin on voi niitä auringonlaskuja nähdä myös Espoossa ja myös joulukuussa

2. **Sofia / Liikkeellä**

[DECEMBER 13, 2014 AT 10:37 AM](#)

Aivan kertakaikkisen upeita maisemia ja kuvia, todella onnistuneita! Näkeehän niitä kauniita auringonlaskuja kotimaassakin, sitä ei käy kieltäminen, mutta jotenkin jokaisessa paikassa on aina omanlaisensa tunnelma, siksi kai niihin ei kyllästyäkään

3. **Pirkko**

[DECEMBER 14, 2014 AT 12:03 PM](#)

Kiitos Sofia – kun kirjoitamme yleensä enemmän “raportointityyliin” niin on erityisen mukava saada positiivista palautetta tällaisesta postauksesta, jossa pääosassa ovat kuvat!

4. Pirkko

DECEMBER 15, 2014 AT 9:41 AM

Järjestelin blogipostausidealistaani ja löysin sieltä vielä toisenkin auringonlaskupostauksen. Tälläkin listalla [“Maailman parhaat paikat katsoa auringonlaskua”](#) on Angkor Wat – ja me näimme tuon näkymän vain auringon noustessa (ja iltapäivällä) – pitäisiköhän lähteä takaisin? Mutta ehkä kuitenkin vaikka Myanmariin (Burmaan) katsomaan noita stupia siellä auringonlaskiessa.

JOULUKALENTERISUOSITUS – JA MAABONGAUSTA

DECEMBER 13, 2014 PSCHILDT 3 COMMENTS

Muutammat jo eläköityneet ystäväni tapaavat kommentoida, että eivät ymmärrä, miten he koskaan ehtivät käymään töissä. Itsekin olen sapattivapaani aikana useampaan otteeseen harmitellut, miten en millään ehdi tekemään kaikkea mitä haluaisin! [Viisi viikkoa Aasiassa](#) tietysti selittää vielä näinä viikkoinakin hiukan tätä kiireen tuntua.

Esimerkiksi blogissamme ei ole joulukalenteria, vaikka monessa muussa suomalaisessa matkablogissa hienoja sellaisia onkin – jotain olen sentään matkustamisen lisäksi ehtinyt syksyn aikana tekemään, nimittäin verkostoitumaan muiden suomalaisten matkabloggaajien kanssa useammallakin tavalla.

Mutta, ei hätää, joulukalenterilukemistoksi voin lämpimästi suositella muiden suomalaisten matkabloggaajien joulukalentereja ja ihan erityisesti Tämä matka -blogin Annan kalenteria, jossa on monta hienoa juttua, esimerkiksi [juttu kirkonkelloista](#) – tai ehkä tämän blogin lukijoita erityisesti kiinnostava [vähän ulkopuolisempi näkemys maabongaukseen](#). Anna kävi tutustumassa [Maailmanmatkaajiin](#) joulukuun klubitapaamisessamme (joiden jatkoilla mekin [vierailimme karaokebaarissa](#) (linkki videoon) varmaan ensimmäistä kertaa Helsingissä).

Annan – ja hänen jatkettua viikonloppua edelleen bloggaajien verkostoitumisen merkeissä muiden Pallontallaajien bloggaajien kanssa, heidän kommenttinsa – maabongauksesta ovat melko kriittisiä, erityisesti tätä meidänkin

bongausharrastuksemme alkuperäisenä lähtökohtana ollutta [TCC:n järjestelmää kohtaan](#) ja kieltämättä siinä on omat omituisuutensa. Tosin olen tavannut sitä hiukan puolustaakin sikäli, että siinä [alustatukselle on selkeät määritelmät](#), toisin kuin vaikka [Most Traveled People](#) -järjestelmässä. Tuohon The Best Travelled People -järjestelmään en vielä ole suostunut tutustumaan, ajatuksena, että emme enää naputtele matkojamme vielä yhden järjestelmän mukaan, mutta ehkä senkin osalta pitää vielä jossain vaiheessa antaa periksi.

22.4.2018: The Best Travelled People on nykyisin [Nomadmania](#).

Travelers' Century Club

*"World Travel...the passport to
peace through understanding"*

Anna kirjoittaa [Tämä matka -blogissaan](#) myös [bloggaajien verkostoitumisesta](#) tavattuaan muita Pallontallaajien bloggaajia heidän verkostoitumistapaamisessa.

[Pallontallaajat](#) on erityisesti omatoimimatkailijoille tarkoitettu matkablogiportaali, toinen samanlainen on [Rantapallo](#), joka lienee Suomen suurin laatuaan.

Meriharukka.net -blogin osalta, kun olemme aikoinaan (2004/02!) itsenäisenä aloittaneet, emme ole halunneet menettää tätä itsenäisyyttämme – vaikka portaalit tarjoavatkin omille bloggaajilleen erilaisia etuja – ja lisää lukijoita.

pallontallaajat.net

Rantapallo

**VAIHDA ENNEN MATKAA JA
SUUNTA SUORAAN RIUTALLE**

ÄKKILÄHDÖT LENNOT HOTELLIT AUTOT LENTO + HOTELLI RISTEILYT TARJOUKSET **BLOGIT** KOHTEET

Niin – ja joulukalentereihin palatakseni – siihen vuoden 2009 joulukalenteriin, jonka toteutin ensin Facebookissa, mutta sittemmin muutamana yhteenvetojuttuna myös tällä, voi jouluisen nostalgian merkeissä palata näistä kuvista (blogissa kahtena juttuna):

3 THOUGHTS ON “JOULUKALENTERISUOSITUS – JA MAABONGAUSTA”

1. [Anna / Tämä matka-blogi](#)

[DECEMBER 13, 2014 AT 10:59 AM](#)

Kiitos blogini maininnasta. Yritän saada joulukalenterini vietyä kunnilla loppuun, vaikka lentokone Aasiaan lähteekin huomenna. Mukavaa Joulua kaikille.

2. [Veera Bianca](#)

[DECEMBER 13, 2014 AT 4:22 PM](#)

Näitä joulukalentereita on kiva lukea, itsekin harkitsin asiaa, mutta päätin tehdä moista nyt vaan Instagramin puolella

3. [Pirkko](#)

[DECEMBER 14, 2014 AT 12:25 PM](#)

Mukavaa matkaa Anna!

Ja Veeralle (kuten itsellenikin) – onneksi näitä muiden tekemiä joulukalentereita on tänäkin vuonna blogeissa ihan kivasti.

Annan joulukalenterin lisäksi esimerkiksi [Pingviinimatkojen](#) joulukalenteria on tullut katsottua aina välillä.

JOULULEIVONNAISIA MAAILMALTA

[DECEMBER 14, 2014 PSCHILDT 2 COMMENTS](#)

Tämä ei ole leivontablogi – mutta ehkä näin joulun alla matkablogiinkin mahtuu muutama leivonnainen, erityisesti jos ne ovat maailmalta.

Osallistuin Espoon työväenopiston yhden illan kurssille Joululeivonnaisia maailmalta. Nämä ruokakurssithan, ainakin täällä Espoossa, toimivat siten, että kokoonnutaan opetuskeittiössä, jossa on puoli tusinaa “pieniä keittiöitä” uuneineen, opettaja käy läpi valitseman reseptit ja osallistujat saavat sitten valita niistä minkä kukin haluaa tehdä. Ystävät voivat yhdessä tehdä pari reseptiä niin halutessaan – ja kaikki saavat kulkea sen verran mitä ehtivät katsomassa myös mitä muut tekevät, joten kaikkien reseptien valmistusvaiheista saa jonkinlaisen kuvan ja lopuksi kaikki pääsevät maistamaan

kaikkia tehtyjä ruokia, tässä tapauksessa leivonnaisia. Ja jos (kun) kaikkea ei jakseta syödä, niin lopuista voi viedä pieniä erinä maistiaisiksi kotiväellekin.

Joulua maailmalla eri maissa edustivat tällä kertaa:

- ruotsalainen vörtbröd
- norjalaiset mantelipikkuleivät (marvposteier)
- englantilainen hedelmätäytepiiras (mincemeat pie) ja hedelmäkakku
- saksalainen stollen
- itävaltalainen joululeipä ja lebkuchenit
- ranskalainen jouluhalko
- italialainen panettone ja hunajapalloset (struffoli)
- amerikkalainen kurpitsapiirakka
- australialainen pavlova

Itse kiirehdin varaamaan työn alle [itävaltalaisen joululeivän](#) – resepti vaikutti minunkin kärsivällisyydelleni ja taidoilleni riittävän yksinkertaiselta – ja leivästä tuli jopa ihan hyvää! Myös toinen joululeipä, [ruotsalainen vörtbröd](#) oli minusta hyvää.

Itävaltalainen joululeipä Ruotsalainen vörtbröd

Norjalaisten mantelipikkuleipien tekoon osallistuin hiukan avustavana resurssina, sillä ne vaativat niin paljon käsityönä tehtävää näperryttä – mutta lopputulos ei minua innostanut, ei myöskään niiden vaatima työmäärä! Pikkuleivistä myöskään muut, lebkuchenit tai hunajapalloset eivät erityisesti innostaneet tai vakuuttaneet – vaikka olivat nuo hunajapalloset ihan kauniita (mutta vähän tahmeita tarttua!)

Runsaasti hedelmiä sisältävät [stollen](#), mincemeat pie ja hedelmäkakku olivat kaikki mieleeni. Stollenia taidan vielä tehdä kotonakin ennen joulua. Myös italialainen panettone näin itse tehtynä ja kohokasvuoassa paistettuna oli ihan kelvollista – aikaisemmin olemme tähän törmänneet risteilyillä tai hotelleissa ja se on aina mielestämme ollut tylsää ja kuivaa. Ehkä siksi, että sitä jälkiruokaviiniä, jossa se ilmeisesti pitäisi ensin uittaa, ei ole ollut tarjolla.

Stollen, alla Panettone ja Mincemeat Pie

Opettajan vakuutteluista huolimatta, että kurpitsapiiras kuuluu myös jouluun Amerikassa, se ei oikein tuntunut jouluiselta. Sen enempää kuin pavlova Australian joulusta – saattaa se toki Australian kesään hyvin sopiakin, mutta ei oikein täkäläiseen talveen.

Niin – ja se jouluhalko. Tällaista olen monena jouluna suunnitellut tekeväni, erityisesti niinä vuosina, jolloin opiskelin ranskaa. Mutta tämän kurssin toteutus siitä oli jotenkin lattea, vaalea täytekekkipohja ja siihen suklainen täyte, jota käytettiin myös kuorrutukseen. Mielikuvani oikeasta jouluhalosta oli tiiviimpi, suklaisempi ja olin tähän pettynyt – vaikka jouluhalon valmistanut pari panostikin hienosti sen koristeluun!

Resepteistä – koska tämä ei ole leivontablogi, tekstissä on linkit vain suosikkiresepteihini – mutta jos kuitenkin haluaisit vielä jonkun muunkin näistä resepteistä, niin pyydä sitä kommentteissa, niin lataan senkin tänne.

Myös jos tiedät muita hyviä joululeivonnaisia maailmalta, niin vinkkaa niistä kommentteissa!

2 THOUGHTS ON “JOULULEIVONNAISIA MAAILMALTA”

1. [Ansku BCN](#)
[DECEMBER 15, 2014 AT 1:43 PM](#)

Minä haluaisin tuollaiselle kurssille, tosi mielenkiintoista! Muutama vuosi sitten joululeivoin katalaaniystävänä kanssa "polvoroneja", tosi helppoja, hyviä ja epäterveellisiä :). Ohjeenkin laitoin vanhaan blogiini: <http://barcelonani.blogspot.com.es/2010/12/katalaanileipomuksia-jouluksi.html>

1. **Pirkko**

DECEMBER 17, 2014 AT 5:56 PM

Kiitos kommentista! Pitääkin paneutua myös tuon alueen joululeivonnaisiin jossain vaiheessa – nuo eivät (onneksi) vaikuta erinomaisen jouluisilta suomalaisen silmään, joten ehkä ne voisi jättää tammikuullekin, ettei tule ihan liikaa kaikkea makeaa näille viikoille

SUOMEN PARHAIMMAT MATKABLOGIT – MUKANA MYÖS MERIHARAKKA.NET!

DECEMBER 15, 2014

Matkabloggaajat.fi -
Suomen parhaimmat matkablogit

16.1.2020: Matkabloggaajat.fi -sivuston poistumisen myötä linkit siihen poistettu

Walleni.us -blogin Sanna kirjoittaa jutussaan [Kannattaako bloggaaminen? Osa 1](#), että maailmassa perustetaan joka päivä yli 800 000 nettisivua, joten myös matkailusta, myös suomeksi, kirjoitettavia ihmisiä on todella paljon. Löydä nyt sitten kaikkien näiden sivustojen joukosta ne todelliset helmet, sivustot, joilla on sisältöä, tasokkaat kuvat ja jotka päivittyvät säännöllisesti. Ja jotka lukijat ovat jo löytäneet – jos blogia vielä lukee monta tuhatta ihmistä joka kuukausi, niin siinä se on, helmi.

Matkablogien osalta parhaat niistä on koottu yhdelle sivustolle Suomen parhaimmat matkablogit. Blogija on mukana vajaa 40 ja niitä kirjoittavista bloggaajista voidaan sanoa että he kirjoittavat intohimoisesti matkan suunnittelusta, päivittävät kuulumisia jopa heti paikan päältä ja jakavat näkemänsä muille upeiden kuvien avulla myös blogien Facebook-sivuilla, Instagramissa ja Twitterissä.

Mukana ovat kaikki Suomen Top 10 -matkailublogit (Lähde: Cision Finland Oy) ja Travel Blog Awards 2014 voittaja Sanna Wallenius ja sivuston taustavaikuttajana on yli viidentoista vuoden kokemuksen niin printti- kuin nettijulkaisuista omaava Tämä matka -blogia pitävä Anna. Mukaan otettaville blogeille asetetuista kriteereistä voit halutessasi lukea vielä tarkemmin täältä.

**Tätä kirjoitettaessa uusimpana sivustolle hyväksytty matkablogi on –
taputuksia/fanfaareja: Meriharakka.net!**

Olemme toki tehneet töitä Meriharakka.net -blogin eteen jo monta vuotta – täyttihän blogimme 10 vuotta jo helmikuussa tänä vuonna – mutta ihan erityisesti olemme siihen panostaneet kuluneen syksyn aikana Pirkon sapattivapaan mahdollistaman ajankäytön

myötä ja on mukava todeta, että tälläkin alueella tehty työ tuottaa näkyvää tulosta, niin lukujen kuin tämän tunnustuksen myötä!

Suomen parhaimmat matkablogit sivusto tarjoaa lukijalle helpon tavan seurata kaikkia näitä mukana olevia, erinomaisia, matkablogeja yhdeltä sivulta alla olevan kuvan havainnollistamaan tapaan:

America's Wonderlands, part 3

Deep Red Blues | Jou 14, 2014

Olen kirjoittanut lempikirjastani jo muutamaan otteeseen aiemminkin, mutta pari päivää sitten satuin taas selaamaan sitä niin otettuna näistä Amerikan ihmeellisyyksistä. Viime kesän...

[Lue lisää](#)

Yksin matkalla – aikuisen naisen ajatuksia yksin matkustamisesta

Travellover | Jou 14, 2014

"Miten sä uskallat?" "Olet sä vaan reipas!" "Ihan yksin vai? Et kai?" Mahtaako alle kolmekymppinen, rinkan selkäänsä ottava ja hostelleissa maailmalla...

[Lue lisää](#)

Cape Crossin hylkeet ja edestakaisin ajelua – päivä 13

Havaintoja matkan varrelta | Jou 14, 2014

La 13.12.2014, Cape Cross (NAM) – Omaruru (NAM) Cape Crossin "hyljereservaatti" paljastui niemeksi, jossa oli hylkeitä. Paljon hylkeitä. Opaskirjan mukaan jopa...

[Lue lisää](#)

Joulukalenteri 14. luukku – Uimastoppi

Pingviinimatkat | Jou 14, 2014

Viime päivinä ovat nämä kesäkuvat joulukalenteriin tarjonneet pieniä pakomatkoja ulkona vallitsevasta harmaudesta. Täällä miettiessämme minkä reissukokemuksista seuraavaksi haluamme...

[Lue lisää](#)

Sentosa Island, paratiisi vai huvipuisto?

Auringon alla | Jou 14, 2014

Viimeisenä Singaporen päivänä meillä oli useampi tunti aikaa kierrellä kaupunkia ennen paluulennolle lähtöä. Aloitimme kierroksen Bugisin aamuvarhaisilta kujilta, kävelimme kierroksen...

[Lue lisää](#)

Uutisia: Minusta tulee vloggaaja!

London and beyond | Jou 14, 2014

Facebookin puolella vihjailin ja paljastinkin jo uutisia, joita olen pitänyt omana tietonani jo hetken. Nyt on aika paljastaa asia myös täällä blogin puolella ja kertoa lisää uusista...

[Lue lisää](#)

Eli, merkitse linkki Parhaimmat matkablogit selaimeesi ja/tai käy Facebookissa tykkäämässä tästä sivusta.

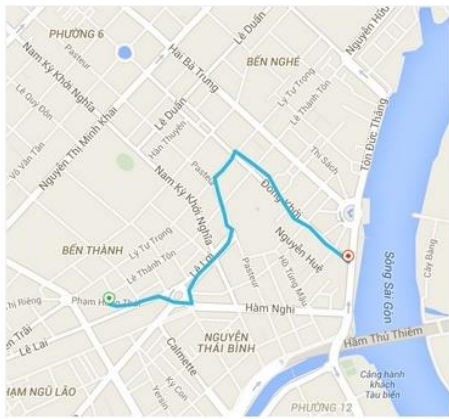
UBER-TAKSILLA VIETNAMISSA JA MALESIASSA

DECEMBER 16, 2014

Keväällä käytimme [Uber-taksia ensimmäisen kerran](#) Dohassa, Qatarissa ja saimme palvelusta erinomaisen positiivisen kuvan.

Marraskuisella Aasian matkallamme käytimme taksia vain Ho Chi Minh Cityssä (Saigonissa) ja Kuala Lumpurissa. Hanoissakin palvelu oli, mutta hotellimme alueella palvelu ei ollut käytössä – mutta emme Hanoissa myöskään takseja yleensäkään tarvitseet. Ho Chi Minh Cityssä käytimme Uberia kahteen lyhyehköön matkaan, toisen New World -hotellista Majestic-hotelliin ja toisen Majestic-hotellilta Ben Thanhin markkinoille. Uber-taksin sai nopeasti ja hinnat ovat suomalaiselle niin halpoja, ettei niillä ole oikein väliä: tällä kertaa tavallaan mielenkiintoisin osuus oli, että kummallakaan matkalla yhteistä kieltä kuljettajan kanssa ei ollut, mutta hyvin pääsimme perille oikeaan osoitteeseen siitä huolimatta: kohde oli helppo ilmoittaa sovelluksella jo tilauksen yhteydessä.

FARE BREAKDOWN	
Base Fare	5.000
Distance	22.386
Time	7.400
Subtotal	₫34,786
CHARGED	₫34,786
Personal **** 4041	

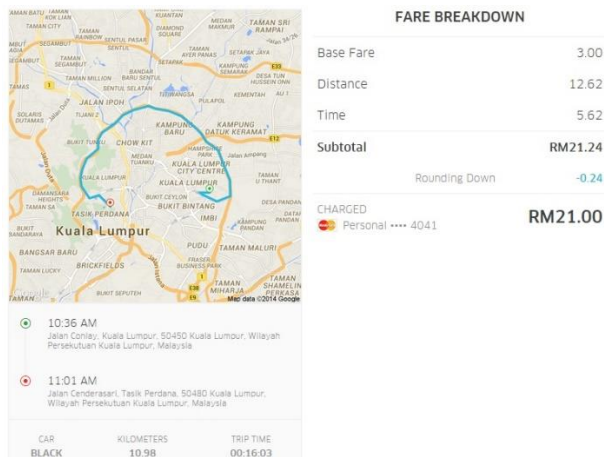
Matkan reitti ja hinta Saigonissa VND 34,786 = € 1.30

Menomatalla pieneksi ongelmaksi heittäytyi meitä noutamaan tulleen taksin löytäminen, sillä olimme tilanneet sen vaan sijaintimme perustella – olisi kannattanut antaa lähtöpisteeksi hotelli, sillä nyt kuljettaja oli hiukan epätietoinen missä kohtaa korttelia olimme, mutta löysimme me lopulta kuitenkin toisemme.

Kuala Lumpurissa käytimme enemmän takseja, niin Uber-takseja kuin tavallisia – tavallisia lähinnä siksi, että kaikkialla ei WiFi toiminut (emmekä halunneet käyttää dataa puhelinverkon kautta Malesiassa). Ensimmäinen Uber-kyytimme oli Bukit Bintangin ostoskeskukselta Suria KLCC ostoskeskukselle. Tällä kertaa saimme odottaa autoa todella kauan (luokkaa 20 minuuttia) ja Uberin paremmuudeksi tavalliseen taksiin, jonka olisimme ostoskeskukselta myös voineet ottaa, jäi ainoastaan se, että saimme tarkat tiedot hinnoittelun perusteesta ja kyyti veloitettiin suoraan luottokortilta.

Toinen Uber-matkamme Kuala Lumpurissa oli Royale Chulan -hotellilta perhospuistoon. Tällä kertaa kokeilimme parempaa, Uber Black -palvelua ja auto olikin tilava ja siisti, se löysi meidät hyvin hotellilta ja vei kuitenkin edullisesti perille. Perhospuistosta jatkoimme tavallisilla takseilla pienen matkan lintupuistoon ja sieltä edelleen Nu Sentral -ostoskeskukselle ja etenkin näistä jälkimmäinen maksoi enemmän kuin pitempi matkamme hotellilta perhospuistoon ja matka oli mielestämme lyhyempi. Turistin on vaikea arvioida tavallisen taksin hinnoittelun oikeellisuutta toisin kuin Uberissa!

Matkan reitti ja hinta Kuala Lumpurissa MYR 21.00 = € 4.80

Kummassakaan maassa Uber-autossa ei ollut WiFi:ä kuten Qatarissa, joten laskun hyväksyimme vasta myöhemmin kun olimme taas verkossa – hiukan oli outo olo vaan nousta autosta ja vilkuttaa kuljettajalle hyvästiksi, oikeastaan keskustelematta lainkaan. Mutta hyvin se toimi näinkin – hyväksyimme sähköpostin kautta laskun sitten kun WiFi taas toimi ja veloitukset tapahtuivat luottokortilta aikanaan asianmukaisesti.

Yhteenvetona voisi todeta, että nämä uusimmat Uber-kokemuksemme eivät olleet niin ruusuisia kuin ensimmäinen, mutta toimivia ja kilpailukykyisiä vaihtoehtoja nämäkin! Turistille Uberin vahvuutena ainakin tähän astisilla kokemuksillamme on, että niiden hinnoitteluun on voinut luottaa, kohteen määrittely ja reitin seuraaminen ollut helppoa – kaikkialla kaikkien taksien kanssa maailmalla kun ei aina näin ole.

MERIHARAKKA KOTIBLOGIT -LEHDESSÄ

DECEMBER 17, 2014

Kotiblogit -lehti on uudehko aikakauslehti, josta ilmestyi lokakuun lopussa kolmas numero.

Lehden ideana on poimia lehteen parhaat lukuisista kotimaisista blogeista – lehden mediatietoja lainatakseni:

Tiesitkö, että Suomessa julkaistaan vuosittain lähes 100 000 verkkoblogia? Näistä osa on lähes ammattimaisen huikeasti toteutettuja, esteettisiä ja sisällöllisesti kiinnostavia kokonaisuuksia. Parhaat Kotiblogit -lehteen olemme poimineet kymmenistä blogeista parhaat palat. Iloksi, viihteeksi ja hyödyksi kaikille Teille, joille perheellisinä, työkiireisinä tai muuten vain ei jää aikaa verkossa tapahtuvalle aarteidenetsinnälle.

Tässä lokakuun numerossa esiteltiin myös Meriharakka.net -blogimme.

matkailu

Niin suurkaupunkien näyteikkunat kuin eksoottisten rantojen hiekatkin kutsuvat lomailijoita pitkien pyhien viettoon.

Sinustako maabongari?

Koe joulun uudessa kulttuurissa. Täytä reppusi uuteen vuoteen matkailukokemuksilla.

Meriharakka.net on maabongaripariskunnan matkablogi, jossa on matkajuttuja jo yli 100 maasta.

Olen intohimoinen matkailuharrastaja, joka innostui maabongauksesta yli 20 vuotta sitten. Aloitin bloggaamisenkin jo yli 10 vuotta sitten.

Jos et ole lehteä vielä löytänyt, niin [tässä linkki juttuun](#).

Valitettavasti juttuun oli livahdannut myös yksi painovirhe, viimeisen sivun otsikossa blogimme osoitteen väitetään olevan meriharakka.blogspot.com, mutta tuosta osoitteesta löytyy kyllä "vaan" kaimamme, joka keskittyy lasten vaatteisiin. Kotiblogit -lehdellä on myös omat nettisivunsa ja niissä pieni Matka -osio – ja täällä linkki blogiimme ohjautuu kyllä ihan oikein.

Toinen kotimainen samassa numerossa esitelty matkablogi on [Tämä matka](#) -blogi, jonka jutussa käydään läpi turvallisuuteen ja lasten kanssa matkustamiseen liittyviä asioita.

VOITA LIPUT MATKAMESSUILLE!

DECEMBER 18, 2014 74 COMMENTS (EI TALLENNETTU)

Päivitys 30.12.2014

Arvottavien 2 messulipun pakettien määrä on noussut alkuperäisestä 3 paketista 10 pakettiin arvonnassa suuren suosion ja mm. [Starlight Toursin](#) lahjoittamien lisälippujen takia.

Arvonnassa tulokset päivittyvät myös tänne 1.1.2015.

Tammikuussa, viimeistään, on taas aika suunnitella tulevan vuoden reissuja ja siihen on virikkeitä tarjolla Matkamessuilla Helsingin Messukeskuksessa 16-18.1.2015.

Meriharakka on tänäkin vuonna mukana messuilla [messubloggaajana](#) – ja lisäksi Pirkko kertoo [Meeting Point -lavalla](#) sunnuntaina 18.1.2015 alkaen klo 13:00 otsikolla **Matkalla kaikkialle – maabongarin maailma** matkailusta meidän ja muiden maabongareiden näkökulmasta.

Nyt on blogimme lukijoille tarjolla myös liput Matkamessuille.

Arvomme 3 kahden lipun pakettia tämän jutun kommentissa ensi vuoden omia matkasuunnitelmiaan tai -haaveitaan raottaneiden kesken.

Ilmoita sähköpostiosoitteesi kommentoidessasi – sähköpostiosoitteesi ei tule näkyviin, mutta kysyn sen avulla voittajilta yhteystiedot lippujen perille toimittamiseksi.

Arvomme voittajan kaikkien viimeistään tänä vuonna (siis viimeistään 31.12.) jätetyistä kommentteista heti vuoden 2015 alussa.

MUISTOJA AASIASTA

DECEMBER 20, 2014

Palataan hetkeksi vielä Aasiaan – siihen osaan sitä, joka ihan konkreettisesti palasi mukanamme kotiin kolme viikkoa sitten, eli matkamuistoihin.

Etelä-Koreasta tarttui mukaan paitsi jääkaappimagneetit (pienempi Jejun saarelta) myös nuo kaksi teddykarhua teddykarhumuseosta Jejun saarelta. Ei niin, että olisimme ne itse ostaneet ja valinneet, vaan siksi että kuljettajamme/oppaamme antoi ne meille muistoksi Jejun saaresta, emmekä jotenkin osanneet niistä heti hankkiutua eroon. Mutta eivät ne meille kyllä kotiutumaan pääse ... hiukan kiusallisia tällaiset lahjat.

Vietnamin magneetin ostimme Hanoiin vankilamuseosta, joka oli hieno paikka. Lakkatyö pääsi mukaan siksi, että se oli kovin saman oloinen, vaikka eri materiaalia, kuin aikoinaan Venetsiasta hankkimamme samanlainen lautanen – ja tuntui se hyvin meille kotiutuvan. Viuhka olisi pitänyt ostaa paljon aikaisemmin kuin vasta Saigonista matkan melkein loppupuolella – osa matkaseuralaisistamme osti sellaisen jo Hanoissa ja käytti ajoittain hyvinkin tarpeeseen. Kotona se jää tietysti enemmän silmäniloksi kuin oikeasti käyttöön.

Laosista eniten jäivät mieleen nuo oranssikaapuiset munkit. Niinpä niitä on sitten magneetissa ja nuo muuten mustavalkoiset valokuvakortit olivat kuvina niin hienot, että kun ei itse samanlaisia osannut ottaa, niin oli pakko ostaa muutama mukaan.

Kambodzassa tuon Tuol Seoulin vankilassa olleen ja samaisessa vankilassa kirjaansa nyt myyvän vanhan miehen tarina oli sen verran vakuuttava, että ostin kirjan (en ole kyllä vielä ehtinyt sitä lukea). Oppaamme kovasti mainosti Kambodziaa hyvänä paikkana

ostaa pippuria, mutta emme ihan innostuneet – hotellimme sitten kuitenkin lahjoitti sitä meille (tavanomaisen iltasuklaan sijaan).

Malesiastakin reppuumme päätyi pehmolelu – tämän nenäapinan ostimme ihan itse ja nyttemmin se on asettunut keittiömme pöydälle. Vähän myöhemmin sitten ullakon pieneen pehmoeläinlaumaan – eiköhän se sinne kotiudu. Valokuvat orangutangeista ostimme samasta syystä kuin Laosissa kuvat munkeista – omat kuvamme eivät onnistuneet ihan noin hyvin ...

Bruneissa museoissa oli paljon esillä hienoja perinteisiä kankaita ja päädyin sitten, sadannen itsenäisen maani kunniaksi, ostamaan tuon pienen taulun Bruneista. Tällaisia ei kovin usein voi ostaa, sillä niille pitää tietysti löytää sitten myös paikka joltain seinältä ja seinäpinta-ala on niukka luonnonvara. Tuon sadannen maan kunniaksi myös tuo Brunein magneetti on kultainen. Nimilappu tuntui myös ihan erityisesti haluavan maabongarin reppuun! Piparkakun näköiset kakut iltatorilta ehtivät pahenemaan ennen kuin ehdimme ne syödä – kotona oli niin paljon muuta (parempaa) syötävää asunnossamme matkamme aikana asuneiden ystäviemme jäljiltä!

Lopuksi vielä [linkki varsinaisten matkajuttujen kokoelmaan Aasian matkaltamme](#) syksyllä 2014 – jos vaikka itsekkin satuit olemaan tuolloin matkalla etkä blogimme ääressä!

Tai löysit vaan ensimmäisenä tämän jutun.

Näin meillä – miten Sinulla? Tuleeko matkalta kotiin muutakin kuin muistoja ja valokuvia?

LAPSET EIVÄT OLE NÄHTÄVYYKSIÄ

DECEMBER 22, 2014 PSCHILDT 7 COMMENTS

Laosissa vierailimme osana Olympian kiertomatkan ohjelmaa orpokodissa, josta kerrottiin, että se oli valtion ylläpitämä ja että siellä oli n. 600 lasta.

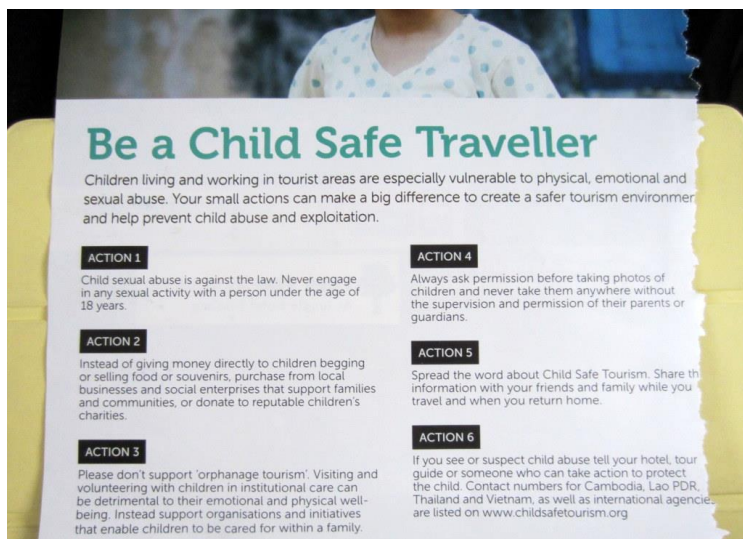
Rehtorin puheen lisäksi ryhmämme kierteli luokissa ja jopa lasten makuusaleissa.

Viimeistään siinä kohdin, kun isossa makuusalissa näimme ilmeisesti sairauden takia siellä tuntien aikanakin oleilevan lapsen alkoi tuntua siltä, että nyt olemme väärässä paikassa.

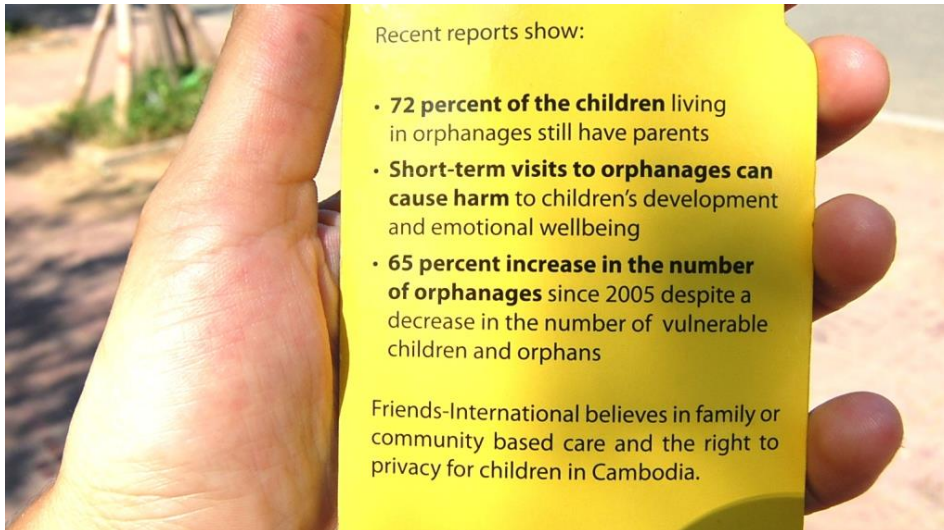
Jossain vaiheessa mukanamme kulkenut opas mainitsi jotain lukukausista ja että sitten lapset lähtevät lomalle – lomalle mihin, näidenhän piti olla orpoja?

Sattumaa tai ei, niin jos seuraavalla lennollamme Luang Prabangista Vientianeeseen sattui silmiini Cambodia Angkor Airin lehdessä ollut ilmoitus otsikolla **Children are not tourist attractions – THINK before visiting an orphanage.**

Kuin vastauksena kysymykseemme minne ne lapset lähtevät lomalla ilmoitus kertoi, että pääosalla orpokoteihin päätyneistä lapsista on ainakin toinen vanhemmista vielä elossa ja orpokotien tukemisen sijaan olisi parempi tukea perheitä siten, että he voisivat itse huolehtia lapsistaan. Siinä kerrottiin myös, että orpokodeissa olevien lasten määrä on (Kaakkois-Aasiassa) kasvussa, vaikka orpojen lasten määrä on vähentynyt. Ja muistutettiin ihan erityisesti, että lyhytaikaiset vierailut voivat haitata lasten kehitystä ja tunne-elämää. Hakiessamme lisää tietoa asiasta löysimme [mm. tietoja siitä, että turistien vierailut orpokodeissa lisäävät orpokotien määrää](#) alueella.

Kun meille Phnom Penhissä taas tarjottiin kouluvierailua, jätimme sen jo väliin.

Kambodzassa hotellissamme oli tarjolla hiukan laajempikin esite aiheesta lapset ja matkailu – tämä esite muistutti hyvin perusasioista, kuten:

- älä osta lapselta äläkä anna mitään kerjäävällä lapselle – tekemällä sen varmistat vain, että lapsi ei jatkossakaan ole koulussa vaan kadulla
- älä ota kuvia lapsista kysymättä lupaa heidän vanhemmiltaan

mutta myös vieläkin ikävää asioista kuten lapsityövoimasta ja lasten seksuaalisesta hyväksikäytöstä ja listasi puhelinnumeroita, joihin voit ilmoittaa mahdollisesti havaitsemistasi väärinkäytöksistä.

Yhtenä toiveena näillä järjestöillä www.thinkchildsafe.org ja www.childsafe-international.org oli myös tämän viestin levittäminen – ja omalta osaltamme teemme sitä tämän blogijutun muodossa.

Teimme sitä myös antamalla Olympialle palautetta orpokotivierailuista.

Orpokotivierailustamme Luang Prabangissa otimme mekin vielä joitakin kuvia, mutta emme julkaise niitä tässä yhteydessä kunnioittaen niissä esiintyviä lapsia. Alla oleva kuva on tämän orpokodin keittiöstä, jonka seinät olivat kauttaaltaan lasten tekemien maalausten koristamia.

7 THOUGHTS ON “LAPSET EIVÄT OLE NÄHTÄVYYKSIÄ”

1. **Jenni / Globe Called Home**
[DECEMBER 22, 2014 AT 10:21 AM](#)

Kiitos tästä postauksesta, tässä oli paljon uutta tietoa minulle! Harmillista kuulla tuosta kehityksestä siellä päin maailmaa, etenkin kun orpokotivierailuissa tuskin on kyse mistään muusta kun turistien auttamisenhalusta. Se auttamisenhalu vaan on kanavoitunut väärin.

Kouluvierailusta sen sijaan mietin, että jos niiden lisääntyminen tarkoittaa koulujen määrän lisääntymistä alueella, niin se ei varmaankaan ole huono juttu. Kouluissahan pörrää Suomessakin milloin mitäkin porukkaa tutustumassa (etenkin PISA-menestyksen levittyä maailmalle), joten jos vierailut ovat lapsia kunnioittaen tehty, näin äkkiseltään ajattelisin, että ne eivät lapsia ainakaan haittaisi. Vai löytyikö tästäkin jotain tietoa?

2. **Anne | Metallia Matkassa**
[DECEMBER 22, 2014 AT 11:09 AM](#)

Tärkeä aihe ja hyvä kun toit sen esiin. Mitä tuohon kerjäämiseen tulee, Kathmandussa seurasin usein paikallisten lasten kerjäämisriittejä yhden marketin kulmalla. Porukka koostui vähän kaikenikäisistä pojista, nuoremmat laitettiin kerjäämään rahaa turisteilta, rahat luovutettiin sitten vanhemille jotka kävivät kulman takana ostamassa liimaa jota porukalla impattiin sitten muovipussista. Rahan antaminen pitää lapset vain kadulla eikä se raha todellakaan mene ruokaan tai muuhun hyvinvointiin vaan todennäköisesti jonkun muun taskuun, päihteisiin jne.

On orpokoteja, joissa autetaan lapsia ja orpokoteja, joissa lapsilla taotaan rahaa. Ikävää, mutta totta. Turisti ostaa itselleen hyvän omantunnon vierailemalla orpokodissa tai tekemällä vapaaehtoistyötä. Kaiken huippu ovat ne vapaaehtoistyöohjelmat, joissa joudut itse maksamaan satoja euroja parin viikon vapaaehtoistyöstä orpokodissa. Luulisi, että jo vähempikin kuulostaa epäilyttävältä! Jollain 100 eurolla elää Nepalissa jo aika pitkään, orpokodin omistajalla mahtaa mennä hyvin kun joka kuukausi on pari vapaaehtoista joista nettoaa jokaisesta 500-600 e/kk tai peräti enemmän.. Eipä vaan näy ne rahat useimmiten lasten hyvinvoinnissa..

3. **Arja / Haavematkoja**

[DECEMBER 23, 2014 AT 12:48 AM](#)

Tärkeä aihe, ja sellainen, jota en itsekään olisi välttämättä tullut matkalla ensimmäisenä ajatelleeksi. Itselläkin herää köyhissä maissa usein halu auttaa, enkä varmasti aavistakaan, kuinka monesti se on mennyt väärään paikkaan. Monesti mietin, olisiko esimerkiksi kerjääville lapsille parempi lahjoittaa rahan sijaan vaikkapa ruokaa?

4. **Pirkko**

[DECEMBER 23, 2014 AT 6:09 PM](#)

Jenni – tuohon koulukuvioon en ole tutustunut tarkemmin. Tosin jos kouluvierailun toteutus on sellainen, että lapset tuntevat olevansa näyttelyesineitä turisteille, niin ehkä se ei ole sittenkään niin kivaa. Varsinkaan jos niitä turistiryhmiä käy viikottain.

Anne ja Arja – tuo myyvät ja kerjäävät lapset ovat välillä vaikeasti ohitettavissa, juuri lasten hellyyttävyyteenhän heidän hyväksikäyttönsä tuolla tavalla perustuukin tietysti. Intiasta joku neuvoi auttamaan yhteisöjä, jotka pyrkivät tukemaan lasten koulutusta, esimerkiksi tarjoamalla lapsille aterian koulussa – mutta näissäkin on tietysti kuten kaikessa hyväntekeväisyydessä haasteena löytää luotettava järjestö/yhteisö.

Kommenteistanne kiittäen!

Pirkko

5. **Pirkko**

[DECEMBER 23, 2014 AT 6:12 PM](#)

Mukava muuten huomata, että tämä juttu on saanut paljon lukijoita ja lyhyessäkin ajassa ja sitä on myös jaettu eteenpäin sosiaalisessa mediassa.

Saa toki jakaa edelleen jos olet aktiivinen Facebookissa/Twitterissä/Linkedinissä – huomaathan nuo jaa-painikkeettämänkin jutun lopussa!

6. **Mirka/ Reason for a Season**

MAY 7, 2015 AT 12:04 PM

Siis hetkonen. Järjestääkö suomalainen matkanjärjestäjä jotain turistikierroksia orpokotiin:/? Nyt loppuu ymmärrys kesken ihan totaalisesti. Miltä minusta tuntuisi, jos omassa kodissani ravaisi jatkuvasti itseä monta kertaa rikkaampia ihmisiä ottamassa kuvia ja ihmettelemässä minun kohtaloani? Kamala ajatus. Toivottavasti matkanjärjestäjä reagoi tähän. Kaikki orpokodit eivät tietenkään toimi epäeettisesti eikä kaikki vapaaehtosityö ole huonoa -päinvastoin, toivon että pääsen itsekin Aasiaan vapaaehtoistöihin lähitulevaisuudessa. Tämä kuulostaa kuitenkin todella hämärältä toiminnalta ja länsimaisten matkanjärjestäjien tulisi kantaa vastuunsa.

7. **Pirkko**

MAY 8, 2015 AT 10:33 AM

Mirka – tosi on – Olympia teki näin viime marraskuussa.

Tosin taisi tuolla meidän matkallamme tuo orpokotivierailu tulla ohjelmaan, kun yksi oppaan hahmottelema kylävierailu ei onnistunut, mutta tosiaan, erityisesti pistäytyminen katsomaan jotain makuusalia, jossa yksi tyttö oli, sillä hän oli sinä päivänä sairas, vaikka sali oli muuten tyhjä, kun lapset olivat koulussa, tuntui tosi pahalta!

HYVÄÄ JOULUA!

DECEMBER 23, 2014

Tämän vuoden matkat on matkailtu ja joulun vietämme kotona Espoossa.

Näiden kuvien myötä toivotamme kaikille lukijoillemme, niin tutuille kuin tuntemattomille oikein Hyvää Joulua!

Joulua Helsingin keskustassa

Joulua Tuomaan markkinoilla Senaatintorilla

Joulua käsityöliikkeissä (Artesaani, Paula Taipale ja uusi löytö Borneo Colors)

Joulukukkia ja joulupukki

Pienen pieni joulukuusemme Valkea joulu!

MAABONGAREIDEN SUPERMATKAILUVUOSI 2014

[DECEMBER 26, 2014 PSCHILDT 12 COMMENTS](#)

Tämä vuosi jää osaltamme historiaan vuotena, jolloin matkustimme enemmän kuin koskaan ennen – ja enemmän kuin koskaan tulemme matkustamaan, luulisin.

16 vuotta maabongarina

Vierailimme Swasimaassa kynttilätehtaalla

Innostuimme laskemaan monessako maassa olemme käyneet tavattuamme [jouluna 1998 Swasimaassa](#) miehen, joka kertoi kyseisen maan olevan hänen 140. maansa. Toki olimme matkustaneet sitä ennenkin, mm. [joulun 1997 vietimme Australiassa](#), mutta tuolta, Swasimaasta se lähti. Ja sen jälkeen tahti taisi vuosi vuodelta hiukan kiihtyä.

Matkan varrella asetimme itsellemme [tavoitteita](#), ensin 100 aluetta Travelers Century Clubin listan mukaan, sitten koko Eurooppa sekä TCC-alueina että itsenäisinä valtioina ja lopulta 100 itsenäistä valtiota.

Ensimmäiset tavoitteet saavutimme vuonna 2011, Lasse Omanissa ja Pirkko Ajmanissa (tosin aikanaan luulimme saavuttaneemme ne Lasse Fujeirahissa ja Pirkko Zimbabwessa, sillä vasta myöhemmin muistimme käyneemme myös Palestiinassa!).

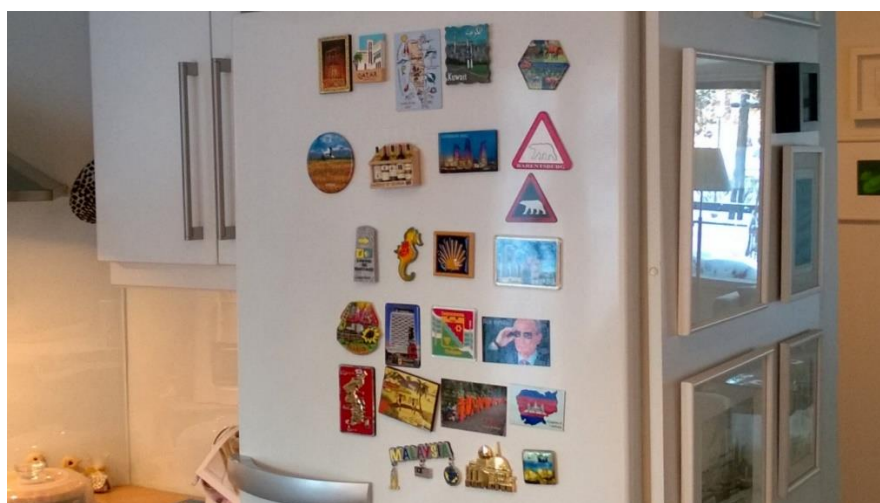
[Kaikki Euroopan valtiot](#) saavutimme tänä syksynä Moldovassa ja kaikki Euroopan TCC-alueet Transnistriassa.

100 itsenäistä maata tuli täyteen syksyisellä Aasian matkallamme Lassella Kambodzassa ja Pirkolla Bruneissa.

Uusia bongauksia emme aseta – matkailemme toki jatkossa, mutta valitsemme kohteet ehkä hiukan toisin perustein kuin viimeksi kuluneina vuosina.

Mutta hienoihin kohteisiin maabongaus vei meidät tänä vuonna näiden kymmenen (!) matkan myötä – ei voi valittaa!

Jordania, Qatar, Bahrain ja Kuwait

Maaliskuussa lähdimme – useamman kuukauden matkailutauon jälkeen, olimmehan palanneet ensimmäiseltä ja ehkä ainoalta [maailmanympärimatkaltamme](#) vasta marraskuun lopulla 2013 – [kiertämään Lähi-itää](#), kunnan maabongarin tavoin sisällyttäen useita samalla suunnalla olevia maita samalle matkalle.

Aloitimme Jordaniasta, jonka ihan erityinen kohokohta oli tietysti Petra, joka lumisateen vuoksi (!) jäi melkein näkemättä, mutta ei sentään! Dohassa näkyi raha – ja vierastyöläiset. Bahrainista ehkä parhaiten jäi mieleen iso moskeija, jossa ystävällinen nuori tyttö lempeästi yritti vakuuttaa meille islaminuskon paremmuudesta muihin uskontoihin nähden – ja vierailu Saudi-Arabian rajalla.

Tuota lähemmäksi Saudi-Arabiaa emme taida koskaan päästäkään, sillä naisille ei maahan myönnetä viisumia. Kuwait on erinomainen esimerkki maasta, jonne emme ilman maabongausharrastusta olisi koskaan päätyneet, mutta maa yllätti “tavallisuudellaan”, poislukien nyt ehkä alkoholin täydellinen puuttuminen.

Valko-Venäjä

Valko-Venäjällä kävimme siksi, että se oli yksi meidän puuttuvia Euroopan valtioita. Tosin sekin heittäytyi keväällä hiukan muutenkin kiinnostavaksi jääkiekkokisojen takia – [blogimme juttuja Minskistä ja muutenkin Valko-Venäjältä](#) luettiin keväällä ahkerasti. Valko-Venäjällä kävimme pienen (yhteensä meitä oli 6 henkeä) [Maailmanmatkajat](#) -ryhmän kanssa ja mieleemme jäivät erityisesti pääsiäiseen liittyvät rituaalit Minskissä ja keväisissä maisemissa kauniit maailmanperintökohdelinnat Nesvizh ja Mir. Pääsiäispyhinä Valko-Venäjän maaseudulla kierrellessämme maisemien olikin syytä antaa kaikkensa, sillä muita palveluita, edes ruokaa, olikin sitten niukemmin tarjolla!

Vilna

[Vilnan matka](#) ei oikeastaan ollut matka, sillä kävimme siellä häissä – yksi Lassen veljenpojista avioitui lieuttualaisen tytön kanssa ja vaikka Ruotsissa asuvatkin, niin järjestivät isot sukihäät Vilnassa – ihanaa! Hääseremoniat kahdella kielellä katolisen kaavan mukaan olivat nähtävyys jo itsessään, mutta myös Liettuan kauniille keväälle ja Vilnalle jäi aikaa.

Armenia, Georgia, Azerbaidzan

Toukokuussa oli vuorossa [Etelä-Kaukaasia](#), jonne lähdimme yhdessä [Maailmanmatkaajissa](#) tapaamamme mukavan pariskunnan kanssa, joilla oli sama intressi kuin meillä, kiertää nämä kolme maata samalla matkalla. Lensimme Yerevaniin ja ajoimme sieltä Tbilisiin, josta jatkoimme lentäen Bakuun. Armeniasta jäi erityisesti mieleen – paitsi lukuisat luostarit – retkemme Aragats-vuorelle Lassen työkaverin ja hänen armenialaisen vaimonsa kanssa. Maassa jo pitempään asuneiden suomalaisten tai paikallisten oikeasti tapaaminen on aina ihan erityisen antoisaa matkoilla. Myös Georgiassa tapasimme siellä jo pitempään asuneen suomalaisen blogimaailman kautta. Myös retki vuorille, Gudauriin, Georgian Military Highwaytä pitkin oli vaikuttava. Azerbaidzan oli erilainen kuin nämä kaksi muuta – öljy näkyi öljykenttinä ja kaupungin leveiden bulevardien varsien putiikkeina.

Pariisi ja Normandia

Lähes jo perinteisesti olemme olleet juhannusviikon matkoilla – hyödyntäen juhannusviikon neljällä lomapäivällä koko viikko vapaaksi lomaetua. Normandiaan päädyimme oikeastaan siksi, että näin joskus netissä seikkaillessani kauniin kuvan Colleville sur Merin hautausmaasta ja lisäsin sen välittömästi matkakohdelistallemme. Edellisestä käynnistämme Pariisissa oli myös ehtinyt vierähtämään jo aikaa, joten senkin takia lyhyen matkan kohteeksi valikoitu Pariisi ja Normandia.

Huippuvuoret

Matkan Longyearbyeniin varasimme jo vuosi sitten joulunpyhinä, sillä kun kesällä 2013 saimme idean pidennetystä viikonlopusta siellä, jouduimme sen lähes välittömästi hylkäämään, sillä kohtuuhintaisia lentoja (jos yleensä lentoja) ei löytynyt muutaman viikon varoajalla, ei myöskään majoitusta. Yli puoli vuotta etukäteen varatessa löytyi – ja niinpä vietimme sitten mukavan viileässä Suomen kesän helteisimmät päivät. [Huippuvuoret](#) on aika erilainen paikka, joten on melkein epäreilua nostaa sieltä mitään asioita erikseen, mutta jos jotain, niin vaikka hautausmaa, jonne haudattuja espanjantaudin uhreja on jopa yritetty kaivaa tieteellisistä syistä ylös, sillä ikirouta säilöo ruumiit tehokkaasti. Tai Barentsburgin venäläinen kaupunki – pala Venäjää muuten nykyisin norjalaisilla saarilla.

Frankfurt

Vuoden lyhyin matka suuntautui [Travellers Century Clubin kokoukseen Frankfurtiin](#) syyskuun ensimmäisenä viikonloppuna: lähtö Suomesta lauantai-aamuna ja lähtö paluumatkalle Frankfurtista sunnuntai-aamuna (paluulento Kööpenhaminan kautta, sillä tällä lähinnä kokousmatkalla painotimme valinnassa edullisista lentohintaa). Matka oli myös tasan ensimmäinen matka Pirkon syyskuussa alkaneen sapattivapaan aikana: perjantaina oli viimeinen työpäivä ja lähtö Frankfurtiin seuraavana aamuna klo 6!

Syyskuulle asti matkat on tehty lomapäivien, ylityövapaiden ja pyhien puitteissa – syyskuusta lähtien Pirkon sapattivapaa on mahdollistanut matkan joka kuukausi, joulukuuta lukuunottamatta.

Pohjois-Espanja

Syyskuussa toteutimme yhden maabongaukseen jokseenkin täysin liittymättömän matkan, joka kuitenkin oli ollut matkakohdelistallamme sekin jo jonkin aikaa, nimittäin [Santiago de Compostela ja Bilbao](#). Kuljimme reitin Albatrosin matkassa pääosin bussilla, mutta myös kävelen useamman lyhyen pätkän tuota kuuluisaa pyhiinvaellusreittiä. Koko reitin käveleminen ei ole meitä varten, mutta kyllä tuosta ihan kivasti sai käsityksen vaikka kävelikin päivittäin vain 4-8 kilometria (ja ilman kantamuksia) ja asui hyvissä hotelleissa.

Moldova ja Transnistria

Tunnustetaan, tälle suunnalle emme olisi lähteneet ilman koko Eurooppa - tavoitteitamme. Etenkään kun Ukrainan kriisin myötä myös Transnistrian uumoiltiin pahimmillaan päätyvän osaksi Novorussiaa. Mutta Ari al Travelin pakettimatalla (olimme odottaneet tämän toteutumista meille sopivaan aikaan jo jonkin aikaa) lyhyt vierailu [Moldovassa](#), myös sen eteläisessä osassa Gagauziassa ja [Transnistriassa](#) sujui hyvin ja kuten niin monet muutkin paikat maailmassa niin erityisesti Chisinau yllätti ihan positiivisestikin. Blinoffin letut olivat hyviä ja Comratin keltainen kirkko oli yksi kauneimmista näkemistäni kirkoista. Tälläkin matkalla meillä oli seuraava paitsi ryhmästä myös samaisesta mukavasta pariskunnasta kuin Etelä-Kaukaasiassa.

Etelä-Korea, Vietnam, Laos, Kambodza, Malesia, Brunei, Singapore

Siinä missä matka juhannusviikolla myös poissa Suomesta marraskuussa on jo joitakin vuosia ollut jonkinlainen tavoitteemme. Tänä vuonna suunnaksi valikoitui Aasia, jossa olimme aikaisemmin olleet yllättävän vähän, siinä missä kovin monet nykyisin aloittavat "matkailu-uransa" juuri tuolta suunnalta. [Reittimme valikoitui kunnan maabongarin tapaan siten, että se koostui useammasta meille uudesta maasta samalla suunnalla \(Etelä-Korea, Vietnam, Laos, Kambodza, Malesia ja Brunei\).](#)

Etelä-Koreassa kävimme Soulin lisäksi Jejun saarella, joka on paitsi oma TCC-alueensa myös maailman 7 uutta ihmettä luontosarjan voittajien joukossa. Soulissa tapasimme taas myös siellä pitempään asuneen suomalaisen, hänetkin [blogimaailman kautta](#). Vietnamin liikenne oli omaa luokkaansa – toki myös Halong Bay jäi mieleen. Ja "pakollinen" paneutuminen Vietnamin sotien historiaan: aika kansa tuo, joka on selvinnyt voittajana niin amerikkalaisista kuin kiinalaisista. Ho Chi Minh Cityssä tapasimme yllättäen pariskunnan, johon tutustuimme viime vuonna maailmanympärimatkallamme – blogimme toi kirjoittajat ja lukijansa yhteen maailmalla!

Laosia ei voi sivuuttaa ajattelematta oranssikaapuisia munkkeja. Toki niitä oli Kambodzassakin, mutta sieltä päällimmäiseksi jäi kuitenkin mieleen Kuoleman kentät Phnom Penhissä ja Angkor Wat Siem Reapissä.

Malesiassa vedimme ensin henkeä Kuala Lumpurissa Indokiinan nähtävyyksien jäljiltä Kuala Lumpurissa – ja tapasimme tänne asettuneen suomalaisen maabongarin, kaikkialta meitä suomalaisia tuntuu löytyvän – ennen kuin vaihdoimme luontomatkailuun: kilpikonniin ja orangutangeihin ja nenäapinoihin. Bruneista täytyy taas tunnustaa, että ilman maabongausta emme ehkä sinnekään olisi päätyneet – tosin myös maan sijointus hyvin korkealla maailman rikkaimpien maiden listalla uteloitti – ja sielläkin käytyämme, niin suosittelisimme kyllä poikkeamista Bruneissakin jos muuten matka on jo vienyt Borneon saarelle.

Kotimaan matkat

Suomessa emme juuri matkailleet, tänäkään vuonna. Turussa käymme silloin tällöin sukuloimassa – yhden kerran olimme siellä jopa 2 yötäkin. Elokuun alussa pääsimme vihdoinkin käymään [Klovharun saarella](#) (tämäkin oli ollut matkakohdelistallamme jo pitkään) ja syyskuussa kävimme tapaamassa Joensuussa sinne kotiutuneita ystäviämme.

Matkakustannukset

Vuoden mittaan olemme kirjoittaneet blogiimme paitsi kaikista näistä kohteista, myös matkojemme kustannuksista, joten lisättäköön tähänkin myös vuoden matkakustannusyhteenveto:

Jordania, Qatar, Bahrain, Kuwait	5900
Valko-Venäjä	1100
Vilna	200
Etelä-Kaukaasia	5000
Pariisi	1900
Huippuvuoret	2100
Frankfurt	600
Pohjois-Espanja	3400
Moldova, Transnistria	1700
Korea, Vietnam, Laos, Kambodza, Malesia, Brunei, Singapore	16000
Yhteensä (2 hengeltä, kaikki matkat teimme yhdessä)	37900

Kaikki kustannukset ovat kahdelta hengeltä, eivätkä sisällä ruokaa eikä vähäisiä matkamuistoja lukuunottamatta mahdollisia ostoksia.

Jordania ja Etelä-Kaukaasia olivat Startlight Toursin toiveittemme mukaan kasaamia, Pohjois-Espanja Albatrosin ja Aasia osittain Olympian matka. Muut kasasimme itse, Valko-Venäjän osalta osittain koko ryhmällemme. Vilnan osalta kustannukset eivät ole linjassa muiden kanssa, sillä lentoihin käytimme Finnairin pisteitä ja toisen hotelliyön kustansi hääpari.

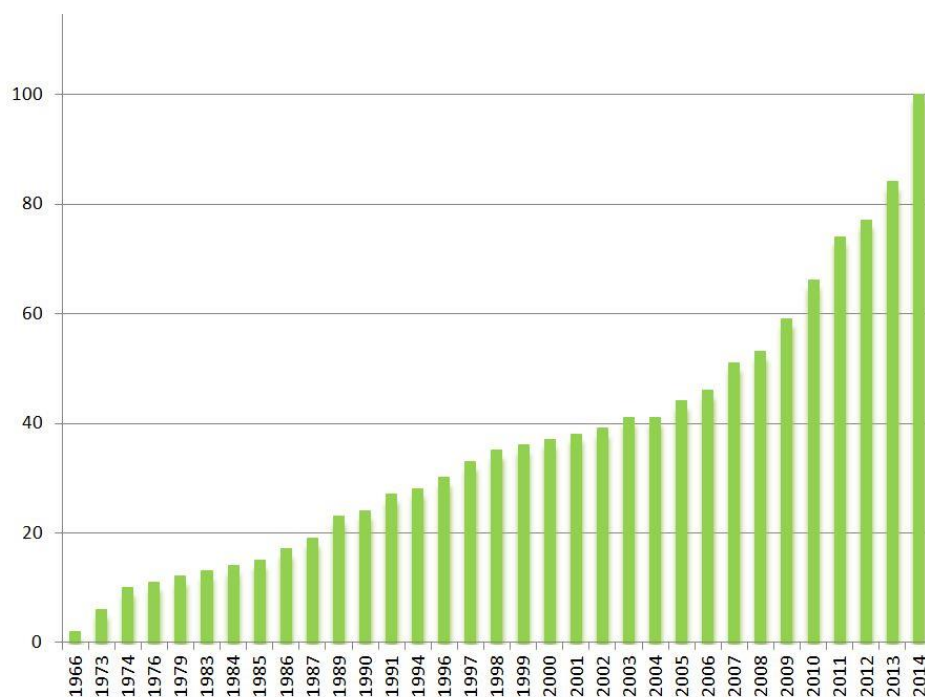
Kymmenen lähtöä Helsinki – Vantaalta. 81 yötä, yli viidennes vuodesta, matkoilla. Monen mielestä varmaan paljon, mutta monen lähdön myötä lähteminen on myös kerta kerralta helpompaa ja elämä hotellissa on lähempänä arkea kuin vähemmän matkustavilla, ehkä.

Purjehdusvuosina ja sitä ennen kesäasuntovuosina lähtöjä oli paljon enemmänkin ja välillä tuntui, että aina olemme lähdössä tai tulossa – itse asiassa matkailu on siinä mielessä rauhallisempi harrastus! Ja kulunsa noissakin harrastuksissa, niin purjeveneessä kuin kesä-asunnossakin on – venettä meillä ei enää ole ja kakkosasuntomme on jo vuosia ollut vuokrattu pois.

Emme myöskään ole mitenkään ainoita näinkin paljon matkustavia – matkabloggaajien kanssa joulun alla keskustellessa 10-20 maata kuluneen vuoden aikana tuntui löytyvän useammaltakin ja matkavuorokausia jopa yli 100 sellaisiltakin ihmisiltä, jotka kuitenkin periaatteessa asuivat Suomessa, eli eivät olleet koko vuotta tai isoa osaa siitä reissussa.

Kohti 100 maata

Lopuksi vielä kuva siitä miten nämä 100 itsenäistä maata kertyivät vuosien varrella.

Maapisteiden kertymistä vuodesta 2006 alkaen vauhditti purjeveneestä luopuminen ja vuoden 2014 huikeat 16 maata (ja lisäksi 4 TCC-aluetta) mahdollisti Pirkon sapattivapaa, joka jatkuu vielä huhtikuulle 2015 asti.

Kevään matkasuunnitelmia [raotimme hiukan jo muutama viikko](#) sitten tehtyämme ensimmäiset päätökset sen osalta (Tukholma, USA:n länsirannikko) ja lisää kevään suunnitelmista tässä ihan lähiaikoina.

P.S.

Näihin [Swasimaan kynttilöihin](#) ihastuin muuten tuolloin 16 joulua sitten niin, että olen sittemmin ostanut niitä lisää aina tilaisuuden tullen – niitä saa ainakin Etelä-Afrikan lentokentiltä. Tänäkin jouluna meillä paloi myös yksi kynttilä Swasimaasta. Suosittelen!

12 THOUGHTS ON “MAABONGAREIDEN SUPERMATKAILUVUOSI 2014”

1. **Annika | travellover**

DECEMBER 26, 2014 AT 11:17 PM

Kaikkien aikojen matkavuosi oli minullakin, mutta näyttää, että seuraavasta olisi tulossa vastaava... Hups! Yli sata päivää pyörin maailmalla – kokopäivätyön ohessa. Noita eurosummia katsoessani olen hyvilläni, että järjestämme (kahta Afrikan-matkaa ja muutamaa viisumiviritystä lukuunottamatta) kaiken itse. Siinä näyttää säästävän helposti 30 – 40 prosenttia, eikä säästö tule esim. majoituksen tasosta vaan ihan vain omasta työstä. Esim. viisi tonnia Kaukasian kierroksesta tuntuu hurjalta summalta! Väliarahalla tekee helposti Euroopan-matkan tai pari!

2. **Maarit Johanna**

DECEMBER 27, 2014 AT 11:39 AM

Peukutan! Ihan loistavaa Huippuvuorista olen vähän kateellinen ja ehkä hiukan tuosta sadasta maastakin. Onneksi ikää on niin reilusti vähemmän että tässä saattaa vielä ehtiä samoihin ennen pitkää

3. **Pirkko**

DECEMBER 27, 2014 AT 12:06 PM

Kiitos kommentista Annika!

Tuon Etelä-Kaukaasian osalta hintaa nosti varmasti valitsemamme tapa matkustaa, eli meillä oli käytännössä koko matkan ajan auto, kuljettaja ja paikallisopas käytettävissä. Yleensäkin maksamme melko usein ja ihan mielellämme paikallisille opas- ja kuljetuspalveluista, etenkin hiukan eksoottisimmissa maissa, joihin nämäkin laskemme. Lisäksi kiersimme maita melko kattavasti, huomioiden matkakumppaniemmekin toiveet kiertää alueen kaikki MTP-, TBT- ja WHS-kohteet ja käyden myös ylhäällä vuorilla niin Armeniassa kuin Georgiassa.

Matka myös ajoittui ajallisesti keväälle, jolloin resurssini tuohon oman työpanoksen käyttöön tämän kierroksen suunnittelussa olivat melko rajalliset – tuntui kannattavammalta tehdä (yli)toit ja ansaita niillä tunneilla lomaan tarvittavia vapaapäiviä

Mutta kieltämättä Starlight Toursin sinänsä loistaville järjestelyille tulee hintaa. Syksyisellä Aasian matkallamme kysyimme Borneon retkestä tarjousta niin suoraan paikalliselta järjestäjältä kuin Starlightilta ja Startlightin tarjous oli muistaakseni lähes 50% kalliimpi. Tosin sillä hinnalla ei sitten olisi tarvinnut olla lievästi huolissaan, että onko meitä joku vastassa Sandakanin lentokentällä vai ei, mutta oli – ja kaikki sujui ilman suomalaista “agenttiakin” tosi loistavasti.

Jordanian Petrassa jouduimme kuitenkin myös turvautumaan Starlightin palvelunumeroon, kun kuljettaja/oppaamme alkoi panikoida lumisateen takia ja olisi halunnut lähteä muuttamaan ohjelmaa hiukan toiseen suuntaan kuin me olisimme halunneet ja lopulta helpoin ratkaisu oli pyytää Starlightia keskustelemaan paikallisen agentin kanssa – ja lopputuloksena oppaamme rauhoittui ja suunnitelmat toteutuivat kuten oli suunniteltukin.

4. **Pirkko**

DECEMBER 27, 2014 AT 12:09 PM

Kiitos Maarit Johanna peukuttamisesta! On aina yhtä kiva lukea, että joku tykkää jostain jutusta.

Huippuvuoriin liittyen muuten vinkki, jos sinne kaavailet joskus meneväsi – ole ajoissa liikkeellä, kesä on lyhyt ja lento- ja majoituspaikkoja kuitenkin suhteellisen vähän, joten ne myydään melko nopeasti loppuun – tai ainakin lentojen ja hotellien täyttyessä hinnat nousevat.

5. **Katja**

DECEMBER 27, 2014 AT 6:43 PM

Huhhuh mikä matkailuvuosi ja onnittelut sadasta maasta! Jospas niitä itselläkin tässä ajan saatossa kertyisi, vaikka ehkä ainakin tällä hetkellä matkailu keskittyy enemmänkin uusiin ja näkemisen arvoisiin paikkoihin eikä maihin. Mutta tiedä sitten tulevaisuudessa-

Minä en muuten tiennytkään, että naisille ei myönnetä viisumeja Saudi-Arabiaan vaikka kovista laista olenkin kuullut. Oli ihan pakko tämän innoittamana alkaa googlailla enemmänkin noita määräyksiä ja käytäntöjä. Erittäin mielenkiintoista. Matkailurikasta ensivuotta! :)

6. **Teea / Curious Feet**

DECEMBER 27, 2014 AT 10:29 PM

Onnittelut Euroopan valloituksesta sekä sadasta valtiosta!! Melkoinen matkavuosi teillä takana! Olisi mielenkiintoista joskus kuulla teidän purjehdusvuosista. Luin juuri erään Pirkon merikirjan ja se oli hyvin viihdyttävä ja mielenkiintoinen.

Hauskaa vuodenvaihdetta!

7. **Pirkko**

DECEMBER 28, 2014 AT 9:22 AM

Kiitos kommentista Katja – olemme tosiaan [Maailmanmatkaajat -ryhmän](#) puitteissa tätä vakavissamme selvitelleet, meitä olisi ollut lähdössä n. 20 henkeä, mukana monta naista, mutta jäi sitten tuo matka tekemättä, kun viisumeja ei millään olisi saanut.

8. **Pirkko**

DECEMBER 28, 2014 AT 9:23 AM

Kiitos Teea! Itseasiassa jo kohta 11 vuotta täyttävässämme blogissa on paljon purjehdusjuttuja edelleen luettavissa – jos Sinulla joskus on joutilasta aikaa, niin [täältä löytyy](#).

9. **Petteri**

DECEMBER 28, 2014 AT 6:14 PM

Tuosta Saudi Arabiasta ensin. Ongelma ei ole oikeastaan se, että sinne ei pääsisi, koska on nainen vaan ongelma on ensisijaisesti se, että sinne ei pääse ollenkaan. Ainoat vaihtoehdot (jollei ole muslimi ja tee hajjia):

Business matka,

Sukulaisten vieraileminen,

Transit (todella tiukat ehdot ja vaikea saada)

Nuo ylläolevat toimivat (ainakin teoriassa) myös naiselle. Tosin yksin ei saisi liikkua vaan sponsorin tai sukulaisten on oltava vastassa. Transit viisuminkin voi nainen saada kunhan matkustaa aviomiehensä kanssa.

Mutta turistiviisumia ei siis Saudi-Arabia tunne. Silloin tällöin sinne on järjestetty ryhmämatkoja, joihin myös naiset ovat olleet tervetulleita kunhan naimisissa ja matkaavat yhdessä. Tällä hetkellä Saudi Arabia ei ymmärtääkseni anna viisumeita noille ryhmämatkoille, mutta voivat taas muuttaa politiikkaansa lähitulevaisuudessa.

10. **Pirkko**

DECEMBER 28, 2014 AT 8:49 PM

Selvitimme tosiaan ihan tosissaan tätä Saudi-kuviota jokin aika sitten Starlight Toursin kanssa, joka viimeisenä vaihtoehtona selvitti sellaista vaihtoehtoa, että olisi saanut miehille businessviisumit (vaikka mitään ihan oikeaa businesstä meillä ei siellä olisi ollutkaan) ja oli sitten kysynyt, että pääsisivätkö puoliset mukana, mutta eivät olisi päässeet, eivät siis edes naimisissa olevat. Miehet olisivat ilmeisesti voineet keskenään reissuun lähteä, mutta jätettiin sitten tämä vaihtoehto väliin.

Mutta mukavaa Petteri, että kommentoit asiaa!

11. **Elina / Vaihda vapaalle**

DECEMBER 28, 2014 AT 9:49 PM

Jestas mikä vuosi teilläkin on ollut Onnittelut 100 maan tavoitteen saavuttamisesta. Perästä tullaan!

12. **Pirkko**

DECEMBER 29, 2014 AT 6:24 PM

Kiitos Elina – ja eipähän tosiaan [teidänkään](#) paljon tuosta “jälkeen jäänyt”!

VUOSI 2014 BLOGISSAMME

DECEMBER 28, 2014 PSCHILDT 2 COMMENTS

Toinen vuosiyhteenveto hetimiten tuon matkailuvuosiyhteenveton kaveriksi – nimittäin blogissamme nämä vuonna julkaistujen juttujen suosituimmat:

1. [Ensimmäinen matkamme Uber-taksilla](#)
2. [Ryhdy maabongariksi](#)
3. [Turistina Qatarissa, Bahrainissa ja Kuwaitissa](#)
4. [Kesäretki Klovharun saarelle](#)
5. [Lukijatapaaminen Saigonissa](#)
6. [Minskin nähtävyydet](#)
7. [Turistina Minskissä](#)
8. [Meriharakka pääsi finaaliin!](#)
9. [Eurooppa 100%](#)
10. [Palaute Albatrosille ja matkan kustannukset](#)

Listalla siis vaan tänä vuonna julkaistut jutut – Google Analyticsin listalla vuoden suosituimmista nämä piti poimia ensimmäisen 36 jutun joukosta, sillä monet suosittu juttumme ovat suosittuja vuodesta toiseen.

Juuri näiden juttujen päätymisestä vuoden suosituimmiksi, voisi ehkä päätellä seuraavia asioita:

- Ajankohtaiset asiat kiinnostavat myös blogeissakin: Uber-taksit ovat nämä vuonna olleet monella tapaa pinnalla, jääkiekkokisat Minskissä saivat ihmiset kiinnostumaan myös maasta ja kaupungista ja Tove Janssonin juhluvuosi kannatteli varmaan osaltaan myös juttuamme Klovharun saarelta (jonka muten yleisön pyynnöstä julkaisimme [myös englanniksi](#)). Formulakisat Bahrainissa saattoivat siivittää tuota Qatar, Bahrain, Kuwait -juttuamme – ehkä myös se, että ainakin Kuwaitista suomenkielisiä matkajuttuja ei juuri ole tarjolla, joten siitä kiinnostuneet päätyvät blogiimme.
- Meriharakka.net on selkeästi profiloitunut maabongareiden pitämäksi matkablogiksi ja ehkä juuri siksi jutut kuten Ryhdy maabongariksi tai Eurooppa 100% ovat keränneet paljon lukijoita
- Lukijatapaaminen Saigonissa nousi noin ylös luultavasti siksi, että tapaamamme lukijat jakoivat sitä laajalti omissa sosiaalisen median verkoistoissaan – mikä oli tietysti ihan mukavaa
- Palaute Albatrosille lienee kiinnostanut, koska Albatros on Suomessa suhteellisen uusi toimija ja sen tarjonta on ollut näkyvästi esillä mm. Helsingin Sanomissa kuluneen vuoden aikana.

[Viime vuoden vuoden suosituimmista jutuista](#) vielä tänäkin vuonna noiden 36 jutun joukossa olivat myös nämä jo ennen vuotta 2014 kirjoitetut jutut.

- [Näin pakkaan, kokemuksella](#)
- [Miten musta silmä paranee?](#)
- [Pohjois-Kypros](#)
- [Bucket List suomeksi?](#)

Nopeasti suosituksi nousi myös vasta viikko sitten julkaisemamme juttu [Lapset eivät ole nähtävyyksiä](#), mutta ei se kuitenkaan ihan viikossa ehtinyt nousta "kärkisijoille". Pääosa blogimme lukijoista on tietysti Suomesta ja muiden maiden lukijoista ainakin Ruotsi ja Englanti selittynevät siellä asuvien sukulaistemme kautta, mutta blogiamme luetaan paljon myös Yhdysvalloissa, Espanjassa, Saksassa – ja yllättäen kuluneena vuonna myös Brasiliassa.

2 THOUGHTS ON "VUOSI 2014 BLOGISSAMME"

1. Sofia / Liikkeellä

[JANUARY 1, 2015 AT 11:57 AM](#)

Teillä on takana hieno vuosi ja blogissa kiinnostavia juttuja; minun suosikikseni nousee varmaankin tuo Klovharun saaren juttu, siinä on sitä jotain erilaista ja lähetinkin jutun linkin myös Tove Janssonin elämästä kiinnostuneelle siskolleni

2. Pirkko

[JANUARY 1, 2015 AT 10:37 PM](#)

Kiitos Sofia – meidänkin mielestämme Klovharun retki oli hieno. Tuo pieni jännitysmomentti vielä sen suhteen, että päästäänkö saarelle lopulta kuitenkaan meinasi menomatalla melkein salvata hengen, mutta onneksi rantautuminen sitten kuitenkin onnistui!

MATKABLOGGAAJA SAPATTIVAPAALLA

[DECEMBER 30, 2014 PSCHILDT 8 COMMENTS](#)

Tätä kirjoittaessani sapattivapaani on suunnilleen puolessa välissä – olisiko siis väliyhteenvedon aika?

Seuraan satunnaisesti [World of Wanderlust -blogia](#) – ja bloggaajaa, Brooke Sawardia. Muutama kuukausi sitten hän julkaisi jutun otsikolla [10 Reasons to take a Gap Year and Travel the World](#), johon pysähdyin hetkeksi, vaikkakin tiesinkin nuoren bloggaajan lähinnä ajattelevan välivuotta koulun jälkeen, ei niinkään sapattivapaata, jollaisesta itse olen nyt nauttinut noin 4 kuukauden ajan – mutta osa nuoren bloggaajakolleegani listaamista asioista kolahtaa hyvin myös yli viisikymppiselle:

Aika ei ole puolellasi – et ole koskaan enää niin nuori kuin tänään.

Omassa ikäluokassani tarinat vakavista sairauksista ja kuolemantapauksista eivät enää ole harvinaisia. Viimeksi joulun alla entinen työkaveri pysähtyi lenkillä tavatessamme juttelemaan – halusi selvästikin kertoa, että yhteinen ystävämmme vuosien takaa on kuollut, 65-vuotiaana. Taas kerran tuntui oikealta päätökseltä pitää hiukan vapaata juuri nyt.

Matkailu voi olla halvempaa kuin eläminen kotona – vietimme syksystä runsaan kuukauden edulliseksi mielletyssä Kaakkois-Aasiassa, mutta tavallamme matkustaa: hyvät hotellit ja opaspalveluiden käyttö, emme nyt suoranaisesti säästäneet siellä rahaa. Etenkään kun emme sapattivapaallanikaan lähteneet kokonaan maailmalle, joten perusmenot talosta ja autoista juoksevat kuitenkin koko ajan. Mutta runsas matkailu, etenkään kun emme matkoillamme shoppaile oikeastaan lainkaan, ei jätä aikaa juuri mihinkään muuhun kulutukseen, vaatteisiin, kodin hankintoihin, elektroniikkaan, joten siinä mielessä rahaa on säästynytkin.

Vapauta itsesi tavaroista – ihan tuohon, että olisimme luopuneet kaikesta ja pakanneet omaisuutemme pariin matkalaukkuun emme ole päässeet, emmekä sitä ole tavoitelleetkaan. Matkailu osaltaan on kuitenkin myös herättänyt [kiinnostukseni minimalismia kohtaan](#) ja vähentänyt kiinnostustani tavaroiden ostamiseen. Sapattivapaani alkamisen aikoihin netissä alkoi myös [kampanja, jossa ehdotettiin pidättäytymistä uusien vaatteiden ostosta vuoden ajan](#) – liityin mukaan vapaani ajaksi ja kuluneet 4 kuukautta ovat olleet todella helppoja. En ole ostanut yhden (vastustamattoman) jouluvillapaidan lisäksi käytännössä yhtään uutta vaatetta, mutta se ei ole ollut edes vaikeaa, kun olen ollut joko matkoilla tai “vain” kotona. Marraskuun ajan kotiamme asui ystäväpariskunta ja taloamme hiukan heitä varten valmistellessamme tulin sielläkin tarttuneeksi muutamaan kohtaan: “Nyt karsitaan tästä kaikki tarpeeton, niin näyttää tältäkin osin siistimmältä/väljemmältä”. Pelkään pahoin, että jatkossakin Stockmann, mutta myös verkkokaupat ovat ongelmissa, jos minunlaisenikin ihmiset ostavat tavaroita entistä vähemmän ja ovat ihan tyytyväisiä ilman niitä!

Löydä intohimosi ja tarkoituksesi – tarkoitukseni on palata työpaikkaani huhtikuussa enkä usko tekeväni enää tässä vaiheessa – muutama vuosi ennen eläkeikää – tätä isompia elämänmuutoksia. Mutta paitsi matkailuun ja jossain määrin kuntoiluun, olen jo tämän sapatin alun aikana panostanut myös kirjoittamiseen aikaisempaa enemmän, niin blogin puitteissa kuin hapuillen matkaelämäkerran ensimmäisiä lukuja yhden kirjoituskurssin tukemana. Blogin tiimoilta olen onnistunut saamaan läpi kaksi juttuideaa aikakaus-lehdissä (Mondo ja Kotiblogit -lehti) ja muutama muutakin yhteistyökuvio on viritteillä. Paluu kuukausipalkkaiseen työhön taitaa kuitenkin viedä helposti voiton tällaisesta freelancer-hommien silpusta, jossa tarvittavien markkinointi- ja myyntiponnistusten määrä suhteessa pieniin tuottoihin olisi suuri. Päivitin muuten äskettäin [blogin Meistä / About -osion](#), josta voit halutessasi lukea lisää blogistamme mediana.

Kaikki on ennallaan kuin palaat – ehkei kaikki työpaikallani ole ennallaan, mutta uskon kuitenkin, että sapattivapaan jälkeen muutamassa kuukaudessa solahdan takaisin työkuviioihin niin, että en sitten kohta muistakaan, että olin välillä poissa. Kaikki on ainakin ennallaan siten, että jo nyt, kohta alkavan vuoden uusia matkasuunnitelmia tehtäessä, on pitänyt tutustua myös yrityksen raportointikalenteriin – huhtikuun puolenvälin jälkeen ei enää voikaan lähteä maailmalle milloin vaan – ja niitä lomapäiviäkin on kovin rajallisesti!

(Jutun kuvat yllä ovat Kotiblogi-lehden juttuun sisällyttämiäni kuvia: Gibraltarilta, La Corbieren majakka Jerseyllä ja Perastin luostarisaari Montenegrossa.)

Kuva World of Wanderlust -blogin Instagramista – luvalla.

World of Wanderlust -blogiin palatakseni. Bloggaaja on tänä syksynä [asettunut matkavuoden jälkeen Berliiniin](#) mm. kirjoittaakseen joitakin matkaoppaita.

Ja juuri ennen Berliiniin asettumista hän kävi myös Suomessa, lähinnä Lapissa, kirjoittaen (sponsoroidusti tietysti) matkastaan [useita juttuja blogiinsa](#).

P.S.

Jos Sinulla on ajatuksia, kommentteja tai kysymyksiä sapattivapaaseeni liittyen, niin kerro/kysy!

8 THOUGHTS ON “MATKABLOGGAAJA SAPATTIVAPAALLA”

1. [Maarit Johanna](#)

DECEMBER 30, 2014 AT 5:08 PM

Todellakin. En muuten olekaan ajatellut että välivuosi opiskeluissa ja sapattivapaa voisivat olla melkolailla sama asia. Tosi hyviä pointteja ja varmasti kuka tahansa voisi ottaa sinusta ja Brookesta mallia.

Haaveissa olisi itsellänikin joskus jopa useampi “välivuosi” oravanpyörästä kunhan sen kyytiin edes opiskelujen jälkeen pääsee.

Teillä on ollut upeita matkoja

2. [Ulla](#)

DECEMBER 30, 2014 AT 5:56 PM

Todella hyvä kirjoitus! Olen huomannut samaa kehitystä lähipiirissäni, että ostostelu ei ole enää niin arvossaan vaan minimalismia arvotetaan korkeammalle. Toisaalta taas tutnuu, että luksusmerkkien shoppailu on jossain määrin tullut valtavirran saataville, joten ehkä sekin on saanut edelläkävijät toisin ajattelemaan. Maapallo kyllä kaipaa sitä, että kulutusta ei ainakaan lisätä. Varmasti tuollainen vuosi kuin teillä on meneillään, saa ajatuksia muuttumaan.

Haaveilen sellaisesta itsekin ja koitan elää ajatuksella, että eläkepäiviä pitää ripotella pitkin elämää eikä vain elää "sitten kun"-elämää

Terkkuja Miamista!

3. **Pirkko**

[DECEMBER 30, 2014 AT 7:46 PM](#)

Kiitos kommentista Maarit Johanna – hiukan haastavaa tuo vapaasta sopiminen oli, mutta sinnikkäästi pitkään asiasta puhumalla, niin onnistuihan se lopulta. Ja joo – on ollut hienoa nähdä maailmaa jo näinkin paljon, ja lisää vielä tulevina vuosina!

4. **Pirkko**

[DECEMBER 30, 2014 AT 7:50 PM](#)

Kiitos kommentista Ulla! Ehkäpä tuo kulutus myös jotenkin luontevasti vähenee iän myötä, kun sitä tavaraa on jo kertynyt ja on pikkuhiljaa oppinut, että minun ei kannata vaikka ostaa villaneuletta, kun ne jäävät kuitenkin käyttämättä, kun en siedä jos ne yhtään pistelevät. Mutta monta piti ostaa ennen kuin tuonkin oikeasti sisäisti

Sen verran tarkennusta muuten, vaikkei se tietysti asiaa kovin paljon miksikään muuta, että olen vapaalla "vaan" 7 kuukautta, ½ vuotta ja kesälomat samaan putkeen.

Ja toivottavasti Miamissa on ollut ihanaa – meillä seuraava kaupunki rapakon tuolla puolen onkin sitten helmikuussa Enkelten kaupunki!

5. **Heli**

[DECEMBER 31, 2014 AT 12:07 AM](#)

Moni meistä ulkosuomalaisista on lähtenyt aikoinaan samankaltaisin perustein kuin jutussasi kokeilemaan vuotta ulkomailla, joko oman tai puolison (huokaus) työn perässä. Ja joko opiskeluaikana tai "aikuisena"...Paluu sapattivuodelta tai työpestiltä voi olla vaikeampaa kuin lähteminen.

(Luen myös Brooken blogia silloin tällöin ja ylpeänä etenkin Lappi-juttuja. Jotenkin kiehtova blogi, vaikka on vaikea sanoa, miksi juuri se on niin paljon suosituimpi kuin monet muut matkablogit. Hienosti brändätty ja helppo lukea kuitenkin!)

6. **Pirkko**

[DECEMBER 31, 2014 AT 3:57 PM](#)

Kiitos kommentistasi Heli!

Muutkin ovat minua varoitelleet tuosta paluusta – täytynee yrittää muistaa kirjoittaa sitten joskus toukokuun tienoilla tänne blogiinkin, että miten paluuni työelämään onnistui

7. **Pirjo**

[JANUARY 2, 2015 AT 11:01 AM](#)

Entisen kollegan poismeno on surullinen uutinen mutta blokkaja oli hyvin sen kertomukseensa lisännyt. Elämä kuitenkin jatkuu ympärillämme kuten tästäkin blokista voi hyvin todeta. Oikein antoisaa matkailuvuotta 2015!

8. **Pirkko**

JANUARY 2, 2015 AT 4:53 PM

Kiitos kommentistasi Pirjo – mukava huomata, että ihmiset entistä useammin rohkaistuvat kommentoimaan blogijuttujani!